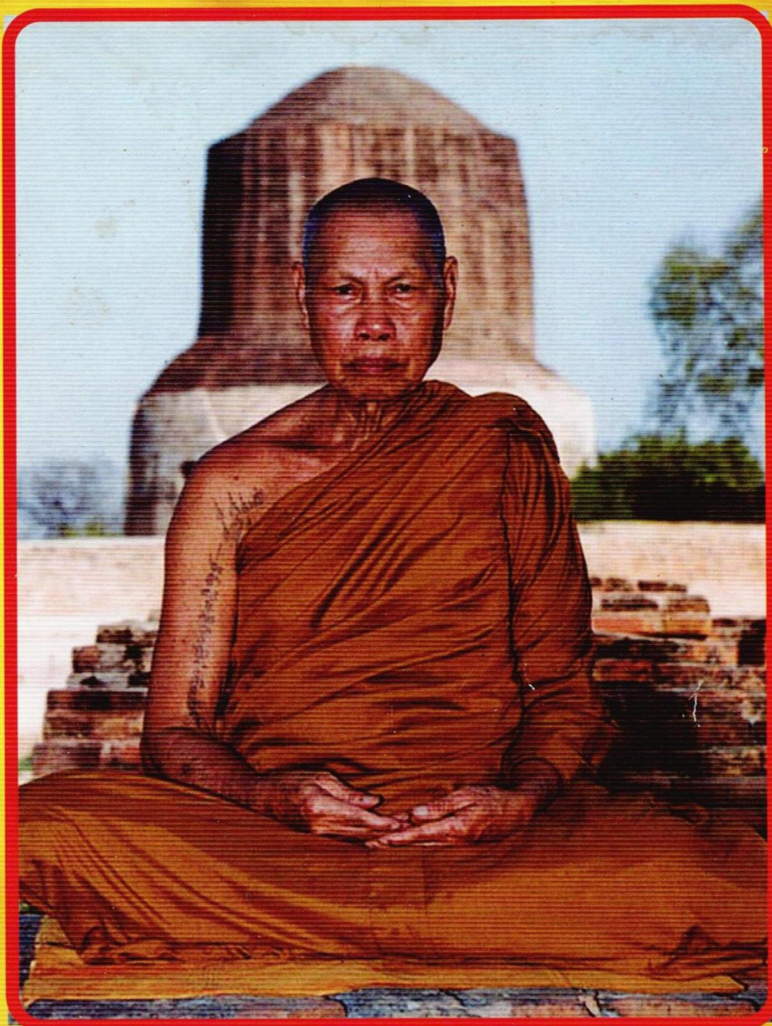

พระอาการวัตตาสูตร

หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก.

วัดป่าน้ำตกเขมโก. ด่านช้าง สุพรรณบุรี

www.watpanumtok.com

พระอาการวัตตาสูตร หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก.

ที่ระลึกงานมุทิตาสักการะ อายุครบ ๘๖ ปี หลวงพ่อสังวาลย์ เขมโก
สมทบโครงการช่วยชาติ โดยหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน
๑๑ มี.ค. ๔๔ ณ วัดทุ่งสามัคคีธรรม จ.สุพรรณบุรี

ท่านทั้งหลายอย่าประมาท ลองพยายามทำกายใจให้พร้อม
เรื่องคำสอนของพระพุทธเจ้าไม่ต้องสงสัย
สงสัยแต่เรานี้ไม่เอาจริง ควรจะต้องทำความดีให้มาก

คำปรารภ

หนังสือเล่มนี้ จัดพิมพ์ขึ้นตามต้นฉบับของวัดสังฆทาน เนื่องจากกระผมได้ไปกราบสังขารของหลวงพ่อ สังวาลย์ เขมโก ที่วัดทุ่งสามัคคีธรรม เมื่อวันเสาร์ 6 กุมภาพันธ์ 2553 แต่ไม่มีหนังสือประวัติของหลวงพ่อ และหลักการปฏิบัติธรรมของท่านไว้แจกจ่ายแก่ผู้มีจิตศรัทธา ด้วยเมตตาจากแม่ชีผู้ดูแลหน้ากุฏิ เพียรหาต้นฉบับได้มาเพียงเล่มเดียว

จึงได้จัดทำขึ้นมาครั้งนี้ จำนวน 3,000 เล่ม ตามกำลังทรัพย์เพื่อเผยแพร่ปฏิปทาของหลวงพ่อสังวาลย์ เขมโก ให้แก่ผู้สนใจน้อมบูชาคุณพระศรีรัตนตรัย ให้จำเจริญงอกงามคู่ไตรโลกตลอดกาล กระผมจัดทำเนื่องในโอกาสวัดป่าน้ำตกเขมโก เตรียมจัดสร้างพระนอนที่ใหญ่ที่สุดในโลก (ตามดำริของหลวงพ่อสังวาลย์ ครั้งยังมีชีวิต)

กระผม นายราเชน ตระกูลเวียง จึงขอสร้างบารมีบอกบุญกับพี่น้องทุกๆท่านช่วยกันทำบุญในครั้งนี้ และปิดทองรูปหล่อหลวงพ่อสังวาลย์ เขมโกที่ศักดิ์สิทธิ์ขอพรสิ่งใดสมความปราถนาทุกประการ ได้ที่วัดป่าน้ำตกเขมโก อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

หรือ **http://www.watpanumtok.com**

ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศลในครั้งนี้ให้กลับคุณบิดรมารดา คุณเทพเบื้องบน 16 ชั้น ฟ้า 15 ชั้นดิน คุณบูรพระมหากษัตริยาธิราชทุกๆพระองค์รวมถึงเจ้ากรรมนายเวรเจ้าที่เจ้าทางและวิญญาณสัมพเวสีพเณจรทุกๆท่านให้ได้รับอนิสงค์ทั่วกันเทอญ

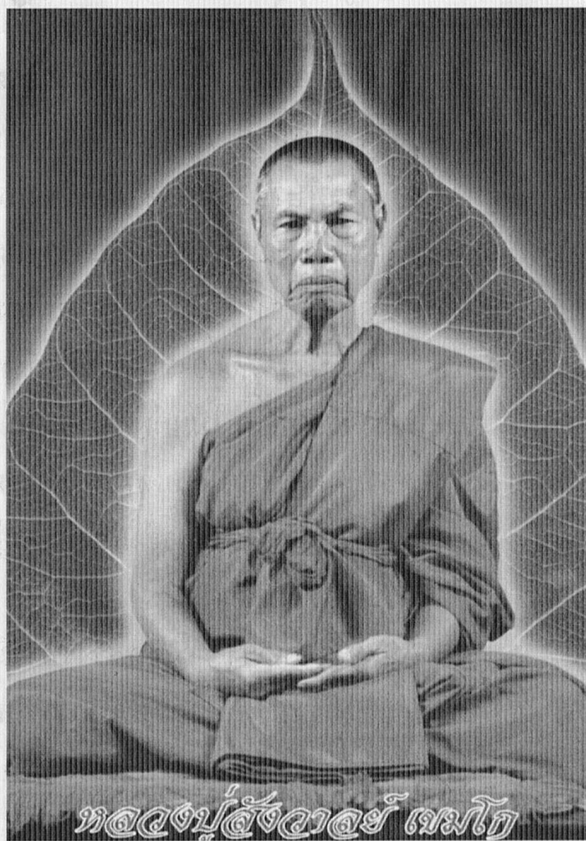
สนใจรับหนังสือฟรีได้ที่บ้าน มารวย

โทร 02-8798077

ราเชน ตระกูลเวียง

ประธานองค์กรเครือข่ายไทยสามัคคี เทิดไท้องค์ราชัน

WWW. THAISAMAKEE.COM

พระอาการวัตตาสูตร
อุณหิสวิชัยคาถา
โพชฌังคปริตต์

คำนำ

หนังสืออาจริยบูชาเล่มนี้จัดพิมพ์ขึ้นโดยรวบรวมบทสวดพระอาการวัตตาสูตร พระคาถาอุณหิสวิชัย และโพชฌังคปริตต์ ซึ่งคณะศิษยานุศิษย์ได้จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเป็นบทสวดแต่ผู้สนใจ และมีศรัทธาที่จะสวดตามเจตนารมณ์ของหลวงปู่สังวาลย์ เขมโก ที่จะให้รักษาบทสวดมนต์นี้ไว้ไม่ให้สูญหาย และให้พิมพ์ตัวโตๆ ท่านบอกว่าท่องไว้เป็นประจำ ไปไหนไม่อดอยาก ไม่ตายโหง หมาบ้า ควายบ้าทำลายไม่ได้ มีอานุภาพดี

การจัดทำหนังสือเล่มนี้ คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านผู้อ่านจะได้ประโยชน์สูงสุดจากบทสวดทั้งหมดด้วย ขออนุโมทนาในบุญกิริยาอันบริสุทธิ์ของท่านผู้ร่วมสร้างหนังสือ ขอน้อมถวายเพื่อเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และอาจาริยบูชานั้น เทอญ

ศิษยานุศิษย์

ธันวาคม ๒๕๔๖

สารบัญ

บทสวดมนต์
ชัยมงคลคาถา

บูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ

นมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา
พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะ
สังโฆ สังฆังนะมามิ (กราบ)
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

ขอขมาพระรัตนตรัย

วันทามิ พุทธัง, สัพพัง เมโทสัง, ขะมะ
ถะเม ภันเต, วันทามิ ธัมมัง, สัพพัง
เมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต, วันทามิ
สังฆัง, สัพพัง เมโทสัง, ขะมะถะเม ภันเต

ไตรสรณคมน์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ถวายพรพระ (อิติปิโสฯ)

อิติปิโส ภะคะวา อะระหังสัมมาสัมพุทโธ
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโตโลกะวิทู
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัตถาเทวะ มะนุสสานัง พุทโธภะคะวาติ
(พุทธคุณ)

สะวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม
สันทิฎ ฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก
โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ
วิญญูหีติ (อ่านว่าวิญญูฮีติ) (ธรรมคุณ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ
ปุริสะปุคคะลา เอสะภะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย
ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง
ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ (สังฆคุณ)

ชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ)

พาหุงสะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะ สุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

กัตตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา

จิญาจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ
สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ
นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ
ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง** วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ
เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคา ถาโย
วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะ เนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

ชัยปริตร (มหากาฯ)

มหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะ

ปาณินัง ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตตโต

สัมโพธิมุตตะนัง เอเตนะ สัจจะ

วัชเชนะ โหตุ มัง* ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโตโพธิยา มูเล สักยานัง นันทิ

วัฑฒะโน เอวัง อะหัง วิชะโย โหมิ***

ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะ

ปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร

อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต

ปะโมทะ ติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง

สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต

จะ สุยิฏฐัง พรัหมะ**** จาริสุ

ปะทักขิณัง กายะ กัมมัง วาจากัมมัง

ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง

ปะณิธีเต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ

กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ

สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานิภาเวนะ

สะทา โสตถี <u>ภะวันตุ เม</u>* ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ

สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ

สะทา โสตถี <u>ภะวันตุ เม</u>* ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ

สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ

สะทา โสตถี <u>ภะวันตุ เม</u>* ฯ

* ถ้าสวดให้คนอื่น ให้เปลี่ยนจากคำว่า เม เป็น เต

** อ่านว่า พรัมมัง

*** ถ้าสวดให้คนอื่น ให้เปลี่ยนจากคำว่า อะหัง วิชะโย โหมิ เป็น ตะวังวิชะโย โหหิ

**** อ่านว่า พรัมมะ

พระคาถาชินบัญชร

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
(๓ จบ)

แล้วระลึกถึงและบูชาเจ้าประคุณสมเด็จฯด้วยคำว่า

ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง
ธะนะกาโม ละเภ ธะนัง
อัตถิ กาเย กายะญายะ
เทวานัง ปิยะตัง สุตตะวา
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะ
ราชาโน ท้าวเวสสุวัณโณ
มะระณัง สุขัง อะระหัง
สุคะโต นะโม พุทธายะ

ชะยาสะนาคะตา พุทธา
เชตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง
เย ปิวิงสุ นะราสะภา

ตัณหังกะราทะโย พุทธา
อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง
มัตถะเก เต มุนิสสะรา
สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง
พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง
อุเร สัพพะคุณากะโร
หะทะเย เม อะนุรุทโธ
สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง
โมคคัลลาโน จะ วามะเก
ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง
อาสุง อานันทะราหุลา
กัสสะโป จะ มะหานาโม
อุภาสุง วามะโสตะเก
*เกสันเต ปิฏฐิภาคัสมิง
สุริโยวะ ปะภังกะโร

นิสินโน สิริสัมปันโน
โสภิโต มุนิปุงคะโว
กุมาระกัสสะโป เถโร
มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง
ปะติฏฐาสิ คุณากะโร
ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ
อุปาลี นันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา
นะลาเฏ ติละกา มะมะ
เสสาสีติ มะหาเถรา
วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา
ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ
อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
ระตะนัง ปุระโต อาสิ
ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง

ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ
วาเม อังคุลิมาละกัง
ขันธะโมระปะริตตัญจะ
อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ
เสสา ปาการะสัณฐิตา
ชินาณา วะระสังยุตตา
สัตตัปปาการะลังกะตา
วาตะปิตตา ทิสัญชาตา
พาหิรัชฌัตตุปัททะวา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ
อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ
สะทา สัมพุทธะปัญชะเร
ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ
วิหะรันตัง มะหี**ตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ
เต มะหาปุริสาสะภา

อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตูปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต
จะรามิชินะปัญชะเรติ

(ชินะปัญชะระคาถา นิฏฐิตา)

**มะหีตะเล บาลีออกเสียงเป็น มะฮีตะเล

บทแผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข
นิททุกโข โหมิ ปราศจากความทุกข์
อะเวโร โหมิ ปราศจากเวร
อัพยาปัชโฌ โหมิ ปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง
อะนีโฆ โหมิ ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ
สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ มีความสุขกายสุขใจรักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์
เกิดแก่เจ็บตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น
อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย
อัพะยาปัชฌา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย
อะนีฆา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย
สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกาย
สุขใจรักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

กรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวร

ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศล
จากการเจริญภาวนานี้ ให้แก่
เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายของข้าพเจ้า
ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านไว้

ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ
ท่านจะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็ตาม
ขอให้ท่านได้รับผลบุญนี้ แล้วโปรดอโหสิกรรม
และอนุโมทนาบุญแก่ข้าพเจ้า

คำอธิษฐานเพื่อส่งมหากุศล
สู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ณ เบื้องบน

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
(๓ จบ)

ด้วยเดชแห่งบุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้ทำในวันนี้ ขอให้ข้าพเจ้าสำเร็จพร ๔ ประการ คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ ให้สำเร็จพรทุกประการ

อายุ ให้มีอายุยืน
วรรณะ ขอให้มีวรรณะผ่องใส
พละ ขอให้มีพละกำลังแข็งแรง
สติปัญญาให้เหมือนพระมโหสถบัณฑิต

ปฏิภาณธนสารสมบัติ มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑
ปรารถนาสิ่งใดให้สำเร็จ โภคทรัพย์ ที่จับจ่ายใช้สอย
ให้ไหลมาเทมาเนืองนอง เหมือนคลองน้ำไหล ให้กินไม่ไหว
ใช้ไม่หมด ไม่เจ็บ ไม่จน ไม่ต่ำกว่าคน ไม่จนกว่าใคร
ให้บุญรักษา เทวดาคุ้มครอง ให้ข้าพเจ้ามีแต่ความสุข
ความเจริญ สุขกายสุขใจตลอดกาล เทอญ

วิธีแก้กรรมในอดีตให้ทำ ๓ ข้อนี้ทุกวัน

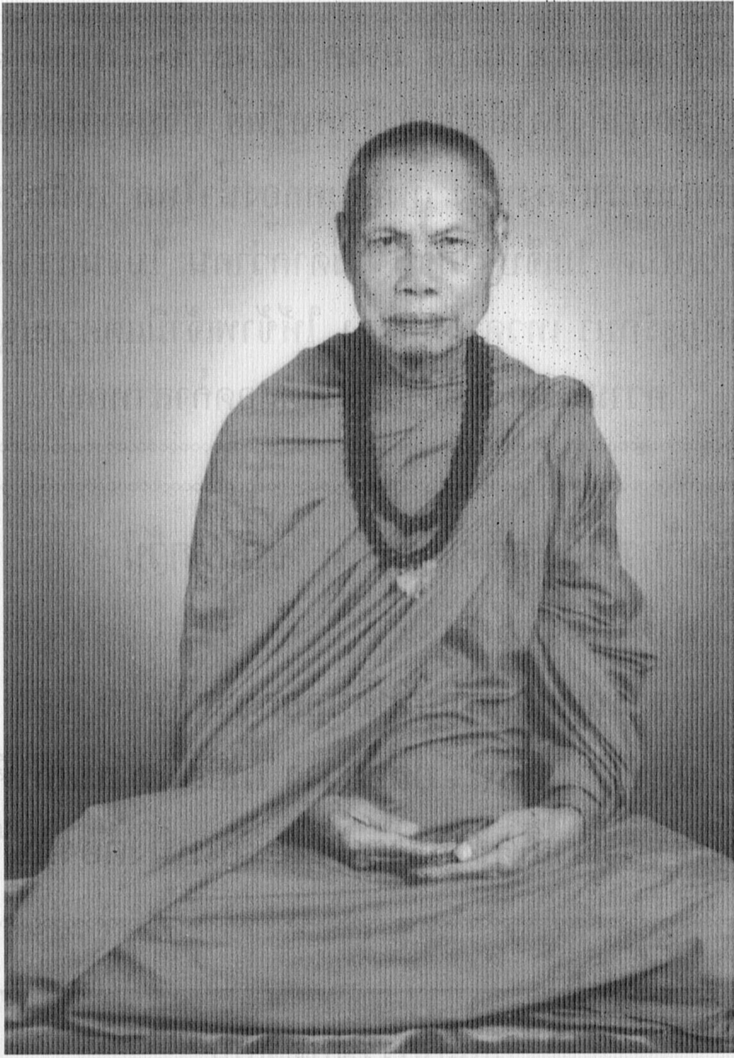
๑. ทำดีให้ถึงพร้อม

๒. พิจารณาแยกกายกับจิตออกจากกัน

๓. ปฏิบัติวิปัสสนา ปล่อยวาง ไม่ยึดติด กายกับจิต ไม่ใช่ของเราเกิดจากธาตุทั้ง ๔ วันหนึ่งต้องดับไป

วิธีแก้กรรมปัจจุบัน

**ดูแลรักษาสุขภาพ ออกกำลังกาย ทานอาหารพอดี
ความเป็นอยู่ให้สะอาดถูกสุขลักษณะ**

เราเป็นพระบ้านนอกไม่ได้เรียนหนังสือ ถ้าพวกเราๆ นี่นะ ได้รู้ได้เห็น เหมือนอย่างที่เรารู้เราเห็นก็จะรู้จักเรามากขึ้น

หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก

ประวัติ

หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก เดิมชื่อ **สังวาล จันทร์เรือง** เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘ ตรงกับวันจันทร์ เดือน ๔ ปีมะโรง ณ บ้านหนองผักนาก ต. หนองผักนาก อ. สามชุก จ. สุพรรณบุรี บิดาชื่อ นายห่วง มารดาชื่อ นางวาด เป็นบุตรคนที่ ๓ ในจำนวน ๕ คนดังนี้

๑. นายวุธ จันทร์เรือง

๒. นายเวทย์ จันทร์เรือง

๓. **หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก**

๔. พระสมบูรณ์ จิตวโร

๕. แม่ชีสายบัว อภิเดช

ครอบครัวของท่านประกอบอาชีพทำนา เมื่ออายุครบบวช ก็อุปสมบท เมื่อเดือน ๘ การบวชครั้งนั้น ท่านสวดมนต์ได้เพียงบท **อิติปิ โส ฯ** กับ **พาหุง ฯ** เท่านั้น นอกนั้นสวดไม่ได้ เพราะอ่านหนังสือไม่ออก จึงลาสิกขาไปทำนา

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๔ อายุได้ ๒๖ ปี จึงแต่งงานกับแม่บาง หลังจากแต่งงานอยู่กินไม่นานก็เกิดโรคภัยเบียดเบียน ทำนาไม่ได้ ภรรยาต้องทำเสียเอง ส่วนตัวท่านก็ทำหน้าที่หุงหาอาหารแทน ต้องทนทุกขเวทนา ด้วยโรคเหน็บชา เป็นเวลา ๒ ปี ระหว่างนั้นก็ได้ฝึกกรรมฐานโดยได้รับคำแนะนำจากแม่ชีจินตนา ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อสด วัดปากน้ำภาษีเจริญ ปฏิบัติตามจนได้อารมณ์กรรมฐาน ประกอบกับท่านเกิดการเบื่อหน่ายต่อโรคภัยไข้เจ็บ

ที่เบียดเบียนท่านอยู่ตลอดเวลา

ครั้งหนึ่งแม่บางเกิดป่วย ท่านก็ช่วยดูแลตามประสาสามี ธรรมดาของคนป่วยย่อมมีความอิดโรยเป็นธรรมดา และช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ท่านได้ช่วยตักน้ำรดศีรษะให้แม่บาง พอน้ำราดลงบนเส้นผม ไอระเหยจากน้ำที่โดนเส้นผมนั้นส่งกลิ่นเหม็นน่ารังเกียจ เนื่องจากไม่ได้ทำความสะอาดเป็นเวลานาน ทำให้ท่านเกิดความสลดสังเวชใจเป็นอย่างยิ่ง ว่าร่างกายของคนเรานี้เป็นสิ่งไม่น่ายินดี เป็นรังแห่งโรค เป็นที่เกิดแห่งทุกข์

และมีอีกครั้งหนึ่ง ขณะท่านยืนส่องกระจกเงาบานใหญ่บังเอิญมีผู้หญิงเดินผ่านมา ท่านกลับเห็นเป็นโครงกระดูกเดินได้ผ่านหน้าท่านไป ด้วยตัวท่านเป็นผู้ฝึกกรรมฐานอยู่เสมอนี่เองจึงทำให้ความรู้เห็น มีญาณทัศนะปรากฏขึ้น ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ท่านเห็นภัยในสังขารยิ่งขึ้น และเกิดความเบื่อหน่ายในการครองเรือนอีกต่อไป การสละจากการครองเรือนจึงเกิดขึ้น ท่านจึงบอกกับแม่บางให้รู้ถึงความตั้งใจอันแน่วแน่ที่จะไปสู่พระธรรมวินัยของพระบรมศาสดา เพื่อที่จะทำที่สุดของทุกข์ให้จงได้

เมื่อ**วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๔๙๔** ท่านได้**อุปสมบทอีกครั้ง ณ วัดนางบวช อ.เดิมบางนางบวช จ.สุพรรณบุรี** เวลา ๑๔.๔๕ น. ท่าน**พระครูแขก** เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้รับฉายา **เขมโก** ในการบวชครั้งนี้ท่านตั้งใจปฏิบัติธรรม เจริญภาวนาอย่างเคร่งครัด อยู่ใน**ป่าช้าวัดบ้านทึง**เป็นเวลา **๖ พรรษา** โดยฝากตัวเป็นลูกศิษย์ของ**หลวงพ่อมหาทอง โสภโณ วัดบ้านทึง จ.สุพรรณบุรี**

ธุดงควัตร ที่ประพฤติปฏิบัติอยู่ในป่าช้าวัดบ้านทึง

๑. อยู่ป่าช้าเป็นวัตร

๒. บิณฑบาตเป็นวัตร

๓. ฉันอาหารมื้อเดียวเป็นวัตร

๔. ฉันในภาชนะเดียวเป็นวัตร

๕. ถือผ้าสามผืนเป็นวัตร

เมื่อท่านต้องออกจาก**ป่าช้าวัดบ้านทึง** เพราะเหตุมีการปรับปรุงป่าช้าให้มีความเหมาะสม ท่านจึงเดินทางสู่**วัดทุ่งสามัคคีธรรม** อันเป็นวัดบ้านเกิด เพื่อจะโปรดโยมของท่านและบรรดาญาติโยมที่นิมนต์ท่านไว้ ถึงแม้ว่าหลวงจะออกจากป่าช้ามาแล้วก็ตาม แต่ท่านก็มิได้ละเลยในการปฏิบัติแม้แต่น้อย ถ้าพูดถึงเรื่องนี้ก็ให้นึกถึงคำของท่านที่ได้กล่าวว่า

"นักปฏิบัติ จะทิ้งการปฏิบัติไม่ได้ จนกว่าจะหมดลม" ท่านเองก็เป็นเช่นนั้น เมื่อท่านมาอยู่วัดทุ่งสามัคคีธรรม หากมีโอกาสหาความวิเวกคราใดท่านก็จะเจริญภาวนาอยู่เสมอ

ครั้งหนึ่ง ขณะที่ท่านกำลังเจริญสมาธิในวิหารเก่าภายในวัด เพราะท่านเป็นคนบ้านนี้ ก็ย่อมมีคนอยากทดสอบ หรืออยากจะแกล้ง หรือด้วยเหตุใดไม่ทราบได้ ชายผู้นั้นเห็นท่านกำลังนั่งสมาธิ ก็จับตัวท่านหมุน เหมือนคนนั่งอยู่บนเก้าอี้ตัดผม ท่านบอกว่าท่านไม่มีจิตคิดโกรธเลย จนล่วงเลยมานานแล้วก็ตามท่านก็ยังไม่มีความโกรธต่อชายคนนั้น

ท่านกล่าวว่า *"จิตที่ปราศจากความโกรธอันเปรียบเสมือนเครื่องเสียดแทงสัตว์โลก เกิดขึ้นกับผู้ใดผู้นั้นย่อมเป็นผู้มีความสุขจะอยู่ที่ไหน หรือจะไปที่ใดก็ดี เป็นสุขโต"* นับได้ว่าหลวงพ่อท่านเป็นผู้

มีธรรมอันเป็นเกษมโดยแท้

การเผยแผ่ธรรมในระยะเริ่มแรกมีอุปสรรคมาก เพราะชาวบ้านส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจ บางคนถึงกับมาทำร้ายท่าน และขัดขวางการเผยแผ่ทุกรูปแบบ ท่านเคยปรารภว่า การใดเป็นกิจเพื่อพระพุทธศาสนา เพื่อพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆเจ้า ท่านจะไม่ละเลยในการทำกิจนั้น ถึงแม้ว่าจะต้องหมุนล้อธรรมจักรแต่เพียงลำพังผู้เดียวก็ตาม ท่านก็จะไม่ย่อท้อ

ในที่สุด ท่านก็สามารถฟันฝ่าอุปสรรคไปได้ และเผยแผ่ธรรมให้ทุกคนรู้จักอย่างกว้างขวาง ท่านได้กล่าวว่า *"เราสงสาร เราอยากให้ทุกคนไปนิพพาน ไม่อยากให้ไปนรกกัน"* และท่านยังสอนให้รู้จักการให้อภัยว่า *"ใครจะว่าอะไร ต่ออะไร ก็เป็นเรื่องของเขา ไม่ใช่เรื่องของเรา อย่างนี้ก็สบายใจ อภัยให้เขาดีกว่า ไม่พยาบาทจองล้างกัน อภัยทานได้บุญแรงดีนะ"*

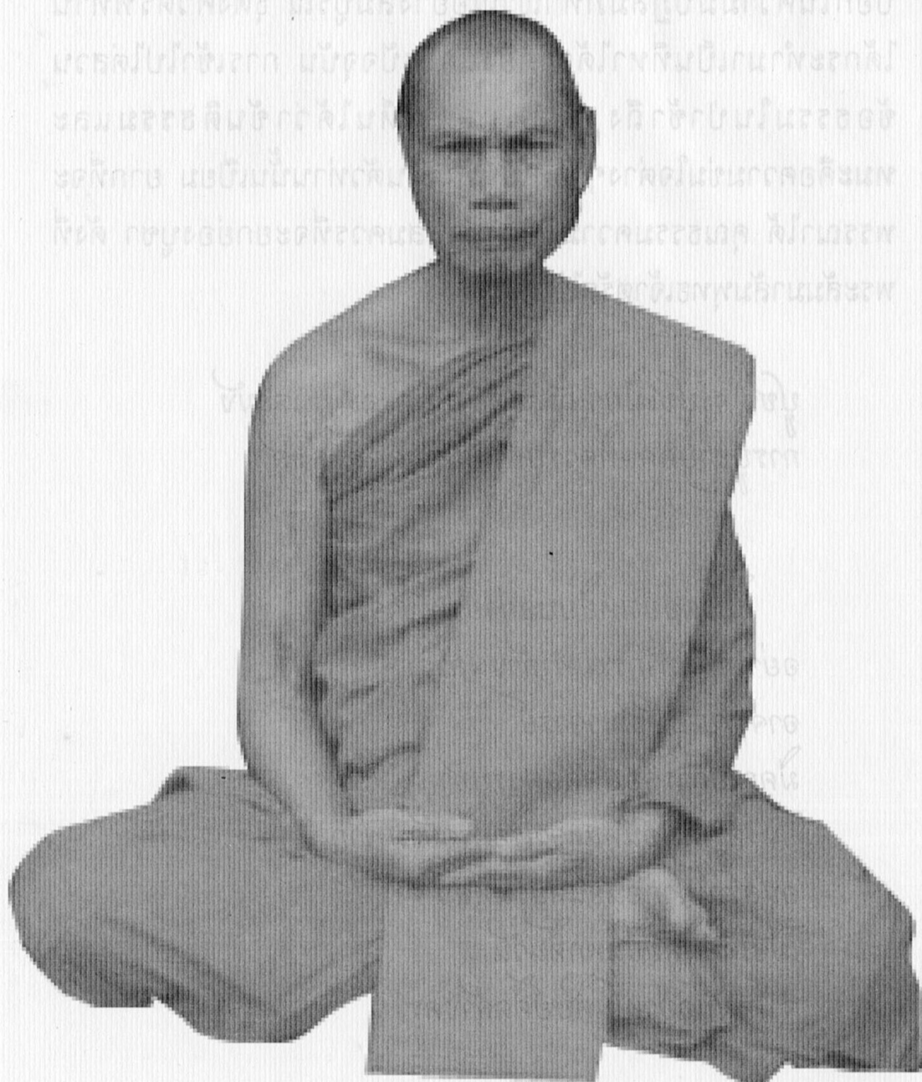
หลวงปู่สังวาลย์ ท่านได้ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจตลอดเสมอมาในอันที่จะดำเนินรอยตามพระยุคลบาท พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้ดับขันธ์ปรินิพพานนานแล้วก็ตาม แต่การประพฤติวัตรปฏิบัติอยู่ในธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด สำรวมอยู่ในศีลาจริยวัตรของสมณธรรมได้เป็นอย่างดี ซึ่งสมควรแก่การเทอดทูนไว้เป็นปูชนียบุคคล เป็นแบบอย่างแก่บรรดาอนุชนรุ่นหลัง ตลอดจนศิษยานุศิษย์ได้เชื่อฟัง และกระทำตามด้วยความเคารพอันเป็นคุณงามความดีแก่ตนเอง และสมควรแก่เราทั้งหลายผู้เป็นศิษย์ ควรจะสำนึกอย่างแน่นแฟ้นว่า ครูบาอาจารย์ควรที่ต้องยกย่องและยกเว้นเป็นที่สุด ปฏิปทาภาคปฏิบัติตลอดจนความละเอียดลออในการอรรถธิบายอันแตกฉานของท่าน บ่ง

บอกในความมีปฏิสัมภิทาญาณอย่างสมบูรณ์ ธุดงควัตรที่ท่านได้กระทำมาเป็นที่หาได้ยากยิ่งนักในปัจจุบัน การเข้าไปไต่สวนข้อธรรมในป่าช้าถึง ๖ ปี แสดงเห็นได้ว่า**ขันติธรรม**และ**ทมะ**คือความข่มใจต่างๆ อันเป็นทมะในตัวท่านนั้นเปี่ยม ยากที่จะพรรณาได้ คุณธรรมความดีของท่านสมควรที่จะยกย่องบูชา ดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า

ปูชา จะปูชะนียานัง เอตัมมัง คะละ มุตตะมัง
การบูชาบุคคลที่ควรบูชาเป็นมงคลอันสูงสุด

โปรดอย่าเหยียบอย่าย่ำให้ช้ำจิต
อย่าได้คิดทำกรรมทำล้างผลาญ
อาจาริยะอุปัชฌาจารย์
มีคุณูปการคือบุคคลควรบูชา
ครูเหมือนคนแจวเรือเพื่อข้ามฟาก
อนุสรณ์ฝากอนุชนคนรุ่นหลัง
เมื่อได้ดีมีสุขชื่นทุกคืนวัน
จำให้มั่นอย่าเป็นศิษย์คิดล้างครู

*****

หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก

ถ่ายเมื่อออกจากป่าช้าวัดบ้านทึง อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี

หลวงพ่อใหญ่เล่าให้ฟัง

เมื่อวันพระแรม ๘ ค่ำ เดือน ๓ ปีมะแม

บทอาการวัตตาสูตรนี่นะ เทวดาจะหมดอายุแล้วจะต้องจุติ จึงเสียใจ ก็เที่ยวถามหมู่เทพเทวดาทั้งหลาย เทวดาผู้ใหญ่บอกให้เอาอาการวัตตาสูตรมาสวด สามารถอายุยืนนานได้

เราอยากจะช่วยรักษาบทสวดนี้เอาไว้ ไม่ให้สูญหาย พิมพ์ตัวโตๆ นะ จะได้สวดกัน

ก่อนนี้เราอยู่ในป่าช้า แรมค่ำหนึ่งหรือสองค่ำเดือนยังไม่ทันพ้นยอดไม้ เรากำลังนั่งสมาธิอยู่ ฝันว่ามีคนมาสวดอาการวัตตาสูตรให้กับเรา บอกจะป้องกันไว้ให้ ป่าช้าก็สะท้านหวั่นไหว เหมือนพายุพัดอึกทึก เหมือนวัวควายมันกำลังวิ่งมา หมาที่อยู่ที่นั่นมันก็เห่าแบบกลัวเลยนะ แต่เราก็ไม่หวั่นไหวเลยนั่งเฉย พอรุ่งเช้าเราไปดูก็เห็นกิ่งยางกับต้นไม้ในป่าช้า

หักจริงๆ พออีก ๒ วันก็ฝันว่าให้เราท่องมนต์บทนี้ทั้งๆ ที่เราสวดไม่ได้ พอรุ่งขึ้นในบิณฑบาตก็มีคนมาใส่บาตร เอาบทสวดนี้มาให้กับเรา เราก็เลยสวดสวดจนขึ้นใจ แบบท่องปาติโมกข์ พอได้กรรมฐานเลยไม่ได้สวดเลย

"ท่องบทนี้ไปที่ไหนไม่อดอยากนะ ใครท่องแล้วไปไหนจะไม่อดอยาก จะไม่ตายโหง หมาบ้าควายบ้า จะไม่ทำลายได้ มีอานุภาพดี

พิมพ์ตัวโตๆ นะ พิมพ์สีอะไร แบบไหนก็ดีทั้งนั้น สำหรับเราไม่มีอะไรไม่ดี ทุกอย่างดีหมด"

*****

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ มีอานุภาพมากนะ ถึงคราวคับขันจริงๆ ช่วยได้ ถ้าเรานับถือจริงก็ไปสวรรค์ได้ ถ้าเราไม่นับถือก็ไปนรกเราแค่ระลึกเท่านั้นก็ยังใช้ได้

หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก

อานิสงส์พระอาการวัตตาสูตร

เมื่อครั้งพุทธกาล พระสารีบุตรได้ปริวิตกในจิตว่า จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ไม่รู้จักบารมีแห่งพระพุทธเจ้าได้อย่างไร จึงได้กราบทูลถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ-เจ้าว่า มีธรรมอันหนึ่งอันใดเล่า ที่จะลึกสุขุม จะห้ามเสียซึ่งหมู่อันธพาลพึงกระทำบาปกรรมทั้งปวงไม่ให้ตกไปในนรกอเวจี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงได้ตรัสถึงบทพระอาการวัตตาสูตรว่ามีอานิสงส์ดังนี้

ผู้ใดท่องได้ใช้สวดมนต์ปฏิบัติได้เสมอ มีอานิสงส์มากยิ่งนักหนา แม้จะปรารถนาพระพุทธภูมิ พระปัจเจก-ภูมิ พระอัครสาวกภูมิ พระสาวิกาภูมิ จะปรารถนามนุษย-สมบัติ สวรรคสมบัติ นิพพานสมบัติ ก็ส่งผลให้ได้สำเร็จสมความปรารถนาทั้งนั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ได้เป็นพระพุทธเจ้าปัญญามาก เพราะเจริญพระพุทธมนต์บทนี้ ถ้าผู้ใดปฏิบัติได้ เจริญได้ทุกวันจะเห็นผลความสุขขึ้นเอง ไม่ต้องมีผู้อื่นบอกอานิสงส์ แสดงว่าผู้ที่เจริญพระสูตรนี้ครั้งหนึ่งจะคุ้มครองภัยอันตราย ๓๐ ประการได้ ๔ เดือน ผู้ใดเจริญพระสูตรนี้อยู่เป็นนิจ บาปกรรมทั้งปวงก็จะไม่

ได้ช่องหยั่งลงสู่สันดาน เว้นแต่กรรมเก่าตามมาทันเท่านั้น ผู้ใดอุตสาหะ ตั้งจิตตั้งใจเล่าเรียนได้สวดมนต์ก็ดี บอกเล่าผู้อื่นให้เลื่อมใสก็ดี เขียนเองก็ดี กระทำสักการบูชาเคารพนับถือ พร้อมทั้งไตรทวารก็ดี ผู้นั้นจะปรารถนาสิ่งใดก็จะสำเร็จทุกประการ ท่านผู้มีปรีชาศรัทธาความเลื่อมใสจะกระทำซึ่งอาการวัตตาสูตร อันจะเป็นที่พักผ่อนพึ่งพาอาศัยในวัฏฏสงสาร ดุจเกาะและฝั่งเป็นที่อาศัยแห่งชนทั้งหลายผู้สัญจรไปมาในชลสาครสมุทรทะเลใหญ่

ฉะนั้น อาการวัตตาสูตรนี้ พระพุทธเจ้า ๒๘ พระองค์ ที่ปรินิพพานไปแล้วก็ดี พระตถาคตพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันนี้ก็ดี มิได้สละละวางทิ้งร้างให้ห่างเลย ซักพระองค์เดียว ได้ทรงพระเจริญตามพระสูตรนี้มาทุกๆ พระองค์ จึงมีคุณานุภาพยิ่งใหญ่กว่าสูตรอื่นไม่มีธรรมอื่นจะเปรียบให้เท่าถึงเป็นธรรมอันระงับไปโดยแท้ในอนาคตกาล ถ้าบุคคลใดทำปาณาติบาต คือ ปลงชีวิตสัตว์ให้ตกล่วงไปเป็นวัชรกรรมที่ชักนำให้ปฏิสนธิในนรกใหญ่ทั้ง ๘ ขุม คือ สัญชีพนรก อุสุทนรก สังฆาต-นรก โรรุวนรก ตาปนรก มหาตาปนรก อเวจีนรก เปรตอสุรกาย ดิรัจฉานกำเนิดไซร้ ถ้าได้ท่องบ่นทรงจำจน

คล่องปากก็จะปิดบังห้ามกันไว้ไม่ให้ไปสู่ทุคติกำเนิดก่อน โดยกาลนาน ๙๐ แสนกัลป์ ผู้นั้นระลึกตามเนืองๆ ก็จะสำเร็จไตรวิชชาและอภิญญา ๖ ประการ ยังทิพจักษุญาณให้บริสุทธิ์ ดุจองค์มเหสักข์เทวราชมีการรีบร้อนออกจากบ้านไป จะไม่อดอาหารในระหว่างทางที่ผ่านไป จะเป็นที่พึ่งอาศัยแห่งชนทั้งหลายในเรื่องเสบียงอาหาร ภัยอันตรายศัตรู หมู่ปัจจามิตร ไม่อาจจะมาครอบงำย่ำยีได้ นี่เป็นทิฏฐธรรมเวทนียานิสงส์ปัจจุบันทันตาในสัมปรายิกานิสงส์ที่จะเกื้อหนุนในภพเบื้องหน้านั้น

แสดงว่าผู้ใดได้พระสูตรนี้เมื่อสืบขันธประวัติในภพเบื้องหน้า จะบริบูรณ์ด้วยโภคสมบัติ หิรัณยรัตนมณีเหลือล้นขนขึ้นรักษาไว้ที่เรือนและที่คลังเป็นต้น ประกอบด้วยเครื่องอลังการภูษิตพรรณต่างๆ จะมีกำลังมากแรงขยันต่อยุทธนาข้าศึกศัตรูหมู่ไพรีไม่ย่อท้อ ทั้งจะมีฉวีวรรณผ่องใสบริสุทธิ์ดุจทองธรรมชาติ มีจักษุประสาทรุ่งเรืองงามไม่วิปริตแลเห็นทั่วทิศที่สรรพรูปทั้งปวง และจะได้เป็นพระอินทร์ปิ่นพิภพดาวดึงส์อยู่ ๓๖ กัลป์ โดยประมาณและจะได้เป็นบรมจักรพรรดิราชผู้เป็นอิสระในทวีปใหญ่ ๔ มีทวีปน้อย ๒๐๐๐ เป็นบริวารนานถึง ๒๖ กัลป์ จะถึงพร้อม

ด้วยปราสาทอันแล้วไปด้วยทอง ควรจะปรีดา บริบูรณ์ด้วยแก้ว ๗ ประการ เป็นของเกิดสำหรับบุญแห่งจักรพรรดิ-ราช จะตั้งอยู่ในสุขสมบัติโดยกำหนดกาลนาน ยังเวียนว่ายอยู่ในวัฏฏสงสารอานิสงส์คงอภิบาลตามประคองไปให้มีปัญญาฉลาดเฉียบแหลมว่องไวสุขุมละเอียดลึกซึ้ง อาจรู้ทั่วถึงอรรถธรรมด้วยกำลังปรีชาญาณอวสานที่สุดชาติก็จะได้บรรลุพระนิพพาน

อนึ่งถ้ายังไม่ถึงพระนิพพานก็จะไม่ไปบังเกิด ในอบายภูมิทั้ง ๔ มี นรก เปรต อสุรกาย ดิรัจฉานกำเนิด และมหานรกใหญ่ทั้ง ๘ ขุมช้านานถึง ๙๐ แสนกัลป์ และจะไม่ได้ไปเกิดในตระกูลหญิงจัณฑาลเข็ญใจ จะไม่ไปเกิดในตระกูลมิจฉาทิฏฐิ จะไม่ไปเกิดเป็นหญิง จะไม่ไปเกิดเป็นอุตโตพยัญชนก อันมีเพศเป็น ๒ ฝ่าย จะไม่ไปเกิดเป็นบัณเฑาะก์ เป็นกระเทยที่เป็นอภัพบุคคล บุคคลผู้นั้นเกิดในภพใดๆ ก็จะมีอวัยวะน้อยใหญ่บริบูรณ์ จะมีรูปทรงสัณฐานงามดีดุจทองธรรมชาติ เป็นที่เลื่อมใสแก่มหาชนผู้ได้ทัศนาไม่เบื่อหน่าย จะเป็นผู้มีอายุคงทน จนถึงอายุขัยจึงจะตาย จะเป็นคนมีศีลศรัทธาธิคุณบริบูรณ์ในการบริจาคทานไม่เบื่อหน่ายจะเป็นคนไม่มีโรคาพยาธิ

เบียดเบียน สรรพอันตรายความจัญไรภัยพิบัติ สรรพอาพาธที่บังเกิดเบียดเบียนกายก็จะสงบรำงับดับคลายลงด้วยคุณานิสงส์ ผลที่ได้สวดมนต์ ได้สดับฟังพระสูตรนี้ด้วยประสาทจิตผ่องใส เวลามรณสมัยใกล้จะตายไม่หลงสติจะดำรงสติไว้ในทางสุคติ เสวยสุขสมบัติตามใจประสงค์นรชนผู้ใดเห็นตามโดยชอบซึ่งพระสูตรเจือปนด้วยพระวินัยพระปรมัตถ์มีนามบัญญัติชื่อว่า อาการวัตตาสูตรมีข้อความดังได้แสดงมาด้วยประการฉะนี้

******

นักปฏิบัติเวลา ยืน เดิน นั่ง นอน ดื่ม กิน พูด คิด พยายามสำรวมอินทรีย์ สังวรให้มาก เราเป็นผู้มีศีลแล้ว ศีล ท่านแปลว่า การสำรวม กาย วาจา ใจ ให้เรียบร้อยดีงาม สมาธิ ท่านแปลว่า การรักษาใจมั่น ความรอบรู้ในกองสังขารท่านเรียกว่าปัญญา คนเราถ้าขาดอินทรีย์สังวรเสียแล้ว พระอริยเจ้า พระอริยมรรค พระอริยผล จะเกิดขึ้นได้อย่างไร...

หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก

อาตมาเคยนั่งกรรมฐานอยู่ในป่าช้า เมื่อจิตไม่สงบก็ระลึกถึงว่า ***'ภิกษุเธอจงทำจิตให้เป็นสมาธิ ย่อมรู้ความเป็นจริง'*** ก็เลยตักเตือนตนว่า เรายังทำจิตไม่เป็นสมาธิก็คงไม่รู้ความเป็นจริง เลยพยายามยึดเอาหลักนี้เป็นผู้ฝึกจิตตนเอง ไม่ได้นึกอะไรมาก นึกแต่ว่าเมื่อจิตไม่สงบ ย่อมไม่รู้ความเป็นจริง จับยึดเอาหลักนี้เป็นข้อวัตรปฏิบัติอยู่ทุกขณะ ฝึกเตือนตนเอง

หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก

พระอาการวัตตาสูตร
(บทสวดมนต์พ้นจากภัยอันตรายทั้งปวง)

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงได้ตรัสถึงบทพระอาการวัตตาสูตรว่า อานิสงส์ดังนี้

จะพ้นจากภัย ๓๐ ประการ คือ ภัยอันเกิดแต่ งูพิษ สุนัขป่า สุนัขบ้าน โคบ้าน และโคป่า กระบือบ้าน และกระบือเถื่อน พยัคฆะ หมู เสือ สิงห์ และภัยอันเกิดแต่คชสาร อัสดรพาชี จตุรงคชาติของพระราชา ผู้เป็นจอมของนรชน

ภัยอันเกิดแต่น้ำและเพลิงเกิดแต่มนุษย์และอมอุษย์ภูตผีปิศาจเกิดแต่อาชญาของแผ่นดินเกิดแต่ยักษ์กุมภัณฑ์ และคนธรรพ์อารักขเทวตา เกิดแต่มาร ๕ ประการที่ผลาญให้วิการต่าง ๆ เกิดแต่วิชาธร ผู้ทรงคุณวิทยากรและภัยที่จะเกิดแต่มเหศวรเทวราช ผู้เป็นใหญ่ในเทวโลกรวมเป็นภัย ๓๐ ประการ อันตรธานพินาศไป ทั้งโรคภัยที่เสียดแทงอวัยวะน้อยใหญ่ ก็จะวินาศเสื่อมคลายหายไปด้วยอำนาจ เคารพนับถือในพระอาการวัตตาสูตรนี้แล

ดูกร..สารีบุตร บุคคลผู้นั้นเมื่อยังท่องเที่ยวอยู่ในสังสรวัฏฏ์ จะเป็นผู้มีปัญญาละเอียดสุขุม มีชนมายุยืนยงคงทนนาน จนเท่าถึงอายุไขยเป็นกำหนด จึงตายจะตายด้วยอุปัทฑวันอันตรายนั้นหามิได้ ครั้นเมื่อสิ้นชีพแล้วจะได้ไปอุบัติขึ้นบนสวรรค์ ร่างกายก็จะมีฉวีวรรณอันผ่องใจดุจทองคำธรรมชาติ จักษุประสาทก็จะรุ่งเรืองงามมองดูได้ไกลมิได้วิปริต

จะได้เป็นพระอินทร์ ๓๖ กัลป์เป็นประมาณ จะได้สมบัติพระยาจักรพรรดิราชาธิราช ๑๖ กัลป คับคั่งไปด้วยรัตนะ ๗ ประการ ก็ด้วยอานิสงส์ที่ได้สวดสาธยายอยู่เนืองนิตย์ "ทุคฺคตึ โส น คจฺฉติ" แม้แต่สดับฟังท่านอื่นเทศนา ด้วยจิตประสันนาการเลื่อมใสก็ไม่ไปสู่ทุคติตลอดยืดยาวนานถึง ๘๐ แสนกัลป์

นะโม ตัสสะ ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (3 จบ)

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภะคะวา ราชะคะเห วิหะระติ คิชฌะกูเฏ ปัพพะเต

เตนะ โข ปะนะ สะมะเยนะ สัพพะสัตตานัง

พุทธะคุโณ ธัมมะคุโณ สังฆะคุโณ

อายัสมา อานันโท อะนุรุทโธ สารีปุตโต โมคคัลลาโน มะหิทธิโก มะหานุภาเวนะ สัตตานัง เอตะทะโวจะฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง

อิติปิ โส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ

อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สุคะโต

อิติปิ โส ภะคะวา โลกะวิทู

อิติปิ โส ภะคะวา อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ

อิติปิ โส ภะคะวา สัตถาเทวะมะนุสสานัง

อิติปิ โส ภะคะวา พุทโธ

อิติปิ โส ภะคะวา ภะคะวาติ

(พุทธะคุณะวัคโค ปะฐะโม จบวรรคที่ 1)

อิติปิ โส ภะคะวา อะภินิหาระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อุพารัชฌาสะยะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะณิธานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา มะหากะรุณา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะโยคะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ยุติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ชุตติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะโอกกันติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะฐิติ ปาระมิสัมปันโน

(อะภินิหาระวัคโค ทุติโย จบวรรคที่ 2)

อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะวุฏฐานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะมะละวิระหิตะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อุตตะมะชาติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา คะติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะภิรูปะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สุวัณณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา มะหาสิริ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อาโรหะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะริณามะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สุนิฏฐะ ปาระมิสัมปันโน

(คัพภะวุฏฐานะวัคโค ตะติโย จบวรรคที่ 3)

อิติปิ โส ภะคะวา อะภิสัมโพธิ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สีละขันธะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สะมาธิขันธะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญญาขันธะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ทะวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

(อะภิสัมโพธิวัคโค จะตุตโถ จบวรรที่ 4)

อิติปิ โส ภะคะวา มะหาปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปุถุปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา หาสะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ชะวะนะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ติกขะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา นิพเพธิกะปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะจักขุ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อัฏฐาระสะพุทธะกะระ ปาระมิสัมปันโน

(มะหาปัญญาวัคโค ปัญจะโม จบวรรคที่ 5)

อิติปิ โส ภะคะวา ทานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สีละ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา เนกขัมมะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วิริยะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ขันติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สัจจะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะธิฏฐานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา เมตตา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อุเปกขา ปาระมิสัมปันโน

(ปาระมิวัคโค ฉัฏโฐ จบวรรคที่ 6)

อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะอุปะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะปะระมัตถะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สะมะติงสะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ตังตังญาณะญาณังคะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะภิญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สะติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สะมาธิ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วิมุตติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วิมุตติญาณะทัสสะนะ ปาระมิสัมปันโน

(ทะสะปาระมิวัคโค สัตตะโม จบวรรคที่ 7)

อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะ ปาระมิ
สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วิปัสสะนาญาณะวิชชา ปาระ
มิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา มะโนมะยิทธิวิชชา ปาระมิ
สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อิทธิวิธิวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ทิพพะโสตะวิชชา ปาระมิ
สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะระจิตตะปะริยะญาณะ
วิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปุพเพนิวาสานุสสะติวิชชา ปา
ระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ทิพพะจักขุวิชชา ปาระมิ
สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อาสะวักขะยะญาณะวิชชา ปา
ระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา จะระณะวิชชา ปาระมิ
สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา จะระณะธัมมะวิชชา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะนุปุพพะวิหาระ ปาระมิสัมปันโน

(วิชชาวัคโค อัฏฐะโม จบวรรคที่ 8)

อิติปิ โส ภะคะวา ปะริญญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะหานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สัจฉิกิริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ภาวะนา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะริญญาปะหานะ สัจฉิกิริยาภาวะนา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา จะตุธัมมะสัจจะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะฏิสัมภิทาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

(ปะริญญาวัคโค นะวะโม จบวรรคที่ 9)

อิติปิ โส ภะคะวา โพธิปักขิยะธัมมะ ปาระมิ

สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สะติปัฏฐานะปัญญา ปาระมิ

สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สัมมัปปะธานะปัญญา ปาระมิ

สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อิทธิปาทะปัญญา ปาระมิ

สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อินทรียะปัญญา ปาระมิ

สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา พะละปัญญา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา โพชฌังคะปัญญา ปาระมิ

สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อัฏฐังคิกะมัคคะธัมมะ ปาระมิ

สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา มะหาปุริสะกิริยา ปาระมิ

สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะนาวะระณะวิโมกขะ ปาระ

มิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะผะละวิมุตติ ปาระมิสัมปันโน

(โพธิปักขิยะธัมมะวัคโค ทะสะโม จบวรรคที่ 10)

อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะพะละญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ฐานาฐานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วิปากะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สัพพัตถะคามินีปะฏิปะทาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา นานาธาตุญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สัตตานังนานาธิมุตติกะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อินทรียะปะโรปะริยัตติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา นิโรธะวุฏฐานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ฌานาทิสังกิเลสาทิญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปุพเพนิวาสานุสสะติญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา จุตูปะปาตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อาสะวักขะยะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

(ทะสะพะละญาณะวัคโค เอกาทะสะโม จบวรรคที่ 11)

อิติปิ โส ภะคะวา โกฏิสะหัสสานังปะโกฏิสะหัสสานัง หัตถีนัง พะละธะระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะโกฏิทะสะสะ หัสสานัง พะละธะระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะจักขุญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะกะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สีละคุณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา คุณะปาระมิสะมาปัตติ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญญาคุณะ ปาระมิสัมปันโน

(กายะพะละวัคโค ทะวาทะสะโม จบวรรคที่ 12)

อิติปิ โส ภะคะวา ถามะพะละ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ถามะพะละญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา พะละ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา พะละญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะตุละยะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อุสสาหะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา คะเวสิญาณะ ปาระมิสัมปันโน

(ถามะพะละวัคโค เตระสะโม จบวรรคที่ 13)

อิติปิ โส ภะคะวา จะริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา จะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา โลกัตถะจะริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา โลกัตถะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ญาตัตถะจะริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ญาตัตถะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะจะริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ติวิธะจะริยา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปาระมิอุปะปาระมิ ปะระมัตถะ ปาระมิสัมปันโน

(จะริยาวัคโค จะตุททะสะโม จบวรรคที่ 14)

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ อะนิจจะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ ทุกขะ

ลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ อะนัตตะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อายะตะเนสุ ติลักขะณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อัฏฐาระสะธาตู สุติลักขะณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วิปะริณามะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

(ลักขะณะวัคโค ปัญจะทะสะโม จบวรรคที่ 15)

อิติปิ โส ภะคะวา คะตัฏฐานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา คะตัฏฐานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วะสีตะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา วะสีตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สิกขา ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สิกขาญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สังวะระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สังวะระญาณะ ปาระมิสัมปันโน

(คะตัฏฐานะวัคโค โสฬะสะโม จบวรรคที่ 16)

อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะปะเวณิ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะปะเวณิญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา จะตุพรหมะวิหาระ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะนาวะระณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อะปะริยันตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สัพพัญญุตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา จะตุวีสะติโกฏิสะตะวะชิระญาณะ ปาระมิสัมปันโน

(ปะเวณิวัคโค สัตตะระสะโม จบ 17 วรรค บริบูรณ์)

(คำแปล) พระสูตรว่าด้วยพระอาการที่เป็นไปแห่งพระพุทธเจ้า

คำแปล พระพุทธคุณวรรคที่1

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงครอบงำความทุกข์ได้ ทรงไม่มีความลับ ทรงบริสุทธิ์ หมดจดดี เป็นผู้ไกลจากกิเลส ทรงฝึกฝนจิตจนถึงแก่นทรงฝึกฝนจิตจนรู้ชอบ ทรงปฏิบัติจิตจนเห็นแจ้งด้วยตนเอง ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ทรงสมบูรณ์พร้อมด้วยวิชชา การแสดงคุณค่าของจิตให้ปรากฏจรณะเครื่องอาศัยให้วิชชาได้ปรากฏ ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ ทรงดำเนินไปในทางดี คือ อริยมรรค-ปฏิปทา เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี ทรงรู้แจ้งโลก

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง ทรงบังคับยาน ขึ้นจากหล่มได้อย่างยอดเยี่ยมเป็นผู้ฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า ทรงนำเวไนยนิกร ออกจากแดนมนุษย์และแดนเทพ เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ทรงฝึกฝนจิตจนถึงแก่น ทรงปฏิบัติจิตจนรู้แจ้งจิต ทรงพลังการฝึกปรืออันถูกชอบเป็นผู้รู้ผู้ตื่นผู้เบิกบานด้วยธรรม พระผู้ทรงธรรมเป็นผู้จำเริญจำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์

คำแปลอภินิหารวรรคที่ 2

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมีคือพระบารมีเกี่ยวกับอภินิหาร พระบารมีเกี่ยวกับอัชฌาสัยอันโอฬาร พระบารมีเกี่ยวกับพระปณิธาน พระบารมีเกี่ยวกับพระมหากรุณา พระบารมีเกี่ยวกับพระญาณพระบารมีเกี่ยวกับการประกอบความเพียร พระบารมีเกี่ยวกับข้อยุติของข้องใจพระบารมีเกี่ยวกับจิตใจ โชติช่วงชัชวาลย์ พระบารมีลงสู่พระครรภ์ พระบารมีดำรงอยู่ในพระครรภ์

คำแปล คัพภวุฏฐานวรรคที่ 3

แม้พระผู้มีพระภาค เจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีอยู่รอดจากพระครรภ์ พระบารมีปราศจากมลทินในการคลอด พระบารมี มีพระชาติอันอุดม พระบารมีที่ทรงดำเนินไป พระบารมีทรงพระรูปอันยิ่งใหญ่ พระบารมีทรงมีผิวพรรณงาม พระบารมีทรงมิ่งขวัญอันยิ่งใหญ่หลวง พระบารมีเจริญวัยขึ้น พระบารมีผันแปร พระบารมีในการคลอดสำเร็จ

คำแปล อภิสัมโพธิวรรคที่ 4

แม้พระผู้มีพระภาค เจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในการตรัสรู้เองยิ่ง พระบารมีในกองศีล พระบารมีในกองสมาธิพระบารมี ในกองปัญญา พระบารมีในมหาปุริสลักขณะสามสิบสอง

คำแปล มะหาปัญญาวรรคที่ 5

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในมหาปัญญา พระบารมีในปัญญาอันหนาแน่น พระบารมีในปัญญาอันร่าเริง พระบารมีในปัญญาอันแล่นเร็ว พระบารมีในปัญญาอันกล้าแข็ง พระบารมีในดวงตาทั้งห้า คือ ตาเนื้อ ทิพพจักษุ ปัญญาจักษุ ธรรมจักษุ พระบารมีในการทำพุทธอัฎฐารส

คำแปล ปาระมิวรรคที่ 6

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในการให้ปัน พระบารมีในการรักษากาย วาจา ใจ ให้เป็นปกติ

พระบารมีในการเว้น ขาดจากความประพฤติแบบประชาชนผู้ครองเรือน พระบารมีกำกับศรัทธาคือปัญญา พระบารมีในความกล้าผจญทุกสิ่งด้วยความมีสติความพากเพียร พระบารมีในความต้องการเป็นพุทธะด้วยความมีสัจจะ ความจริงใจต่อตนเองและผู้อื่น พระบารมีในการตั้งจิตไว้ในฐานอันยิ่ง พระบารมีในความเมตตา พระบารมีในความอดทน พระบารมีในความวางใจตนได้

คำแปล ทสบารมีวรรคที่ 7

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีสิบขั้นต้นบำเพ็ญด้วยวัตถุสิ่งของ พระบารมีสิบขั้นกลางบำเพ็ญด้วยอวัยวะร่างกาย พระบารมีปรมัตถ์สิบขั้นสูงบำเพ็ญด้วยชีวิต พระบารมีสามสิบทัศสมบูรณ์ พระบารมีในฌาน และองค์ฌานนั้นๆ พระบารมีทรงญาณอภิญญายิ่ง พระบารมีมีสติรักษาจิต พระบารมีทรงสมาธิมั่นคง พระบารมีในวิมุตติความหลุดพ้น พระบารมีที่รู้เห็นความหลุดพ้นของจิต

คำแปล วิชชาวรรคที่ 8

แม้พระผู้มีพระภาค เจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในวิปัสสนา วิชชาในวิชชา3 และจระณะ15 พระบารมีในวิชชามโนมยิทธิ พระบารมีในอิทธิวิชชา พระบารมีในทิพพโสตวิชชา พระบารมีในปรจิตตวิชชา พระบารมีในปุพพนิวาสานุสสติวิชชา พระบารมีในทิพพจักขุวิชชา พระบารมีในจรณวิชชา พระบารมีในวิชชาจรณธรรมวิชชา พระบารมีในอนุปุพพวิหารเก้า

คำแปล ปริญญาณวรรคที่ 9

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมในพระบารมี คือ พระบารมีกำหนดรู้ทุกข์ พระบารมีละเหตุให้เกิดทุกข์ คือ ตัณหา พระบารมีทำจิตให้แจ่มแจ้ง คือ นิโรธ พระบารมีอันเป็นมรรคภาวนา พระบารมีในการกำหนดรู้การละการทำให้แจ้งและการอบรมให้มีให้เป็น พระบารมีในธรรมสัจจะทั้งสี่ พระบารมีในปฏิสัมภิทาญาณ

คำแปล โพธิปักขิยะวรรคที่ 10

แม้พระผู้มีพระภาค เจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีใน โพธิปักขิยธรรม พระบารมี มีพระปัญญาในสติปัฏ-ฐาน พระบารมี มีพระปัญญาในสัมมัปปธาน พระบารมี มีพระปัญญาในอิทธิบาท พระบารมี มีพระ

ปัญญาในอินทรีย์หก พระบารมี มีพระปัญญาในพละห้า พระบารมี มีพระปัญญาในโพชฌงค์เจ็ด พระบารมี มีพระปัญญาในมรรคแปด พระบารมีในการทำแจ้งในมหาบุรุษ พระบารมีในอนาวรณวิโมกข์ พระบารมีในวิมุตติอรหัตตผล

คำแปล ทศพลญาณวรรคที่ 11

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระทศพลญาณบารมีอันได้แก่ พระบารมีรู้ฐานะและอฐานะ พระบารมีรู้วิบากโดยฐานะโดยเหตุ พระบารมีรู้ปฏิปทายังสัตว์ไปสู่ภูมิทั้งปวง รู้โลกมีธาตุอย่างเดียวและมากอย่าง พระบารมีรู้อธิมุต ของสัตว์ทั้งหลาย พระบารมีรู้อินทรีย์ยิ่งและหย่อนของสัตว์ พระบารมีรู้ความเศร้า หมองและความผ่องแผ้วเป็นต้น แห่งธรรมมีฌานเป็นต้น พระบารมีรู้ระลึกชาติได้ พระบารมีรู้จุติและ อุบัติของสัตว์ พระบารมีรู้การกระทำให้แจ้งเจโตวิมุตติปัญญาวิมุตติอันหาอาสวะมิได้

คำแปล กายพลวรรคที่ 12

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีทรงกำลังช้างทั้งหลายตั้งพันโกฏิพันปโกฏิ พระบารมีทรงพลังแห่งบุรุษตั้งหมื่นคน พระบารมีหยั่งรู้จักขุห้า คือ ตาเนื้อ ตาทิพย์ ตาญาณ ตาปัญญา ตาธรรม พระบารมีรู้การทำยมกปาฏิหาริย์ พระบารมีในสีลคุณ พระบารมีแห่งคุณค่าและสมาบัติ

คำแปล ถามพลวรรคที่ 13

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อม ด้วยพระบารมี คือ พระบารมีที่เป็นกำลังเรี่ยวแรงแห่งจิต พระบารมีกำลังเรี่ยวแรง พระบารมีที่เป็นพลังภายใน พระบารมีเรี่ยวแรงแห่งจิต พระบารมีรู้กำลังเรี่ยวแรง พระบารมีที่เป็นพลังภายใน พระบารมีรู้กำลังภายใน พระบารมีไม่มีเครื่องชั่ง พระบารมีญาณ พระบารมีอุตสาหะ พระบารมีการแสวงหาทางตรัสรู้

คำแปล จริยาวรรคที่ 14

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อม ด้วยพระบารมี คือ พระบารมีที่ทรงประพฤติ พระบารมีรู้การที่ทรงประพฤติ พระบารมีที่ทรงประทานให้เป็นประโยชน์แก่ชาวโลก(สังคมโลก) พระบารมีรู้สิ่งที่ควรประพฤติแก่ชาวโลก พระบารมีที่ควรประพฤติแก่ญาติวงศ์ พระบารมีรู้สิ่งที่ควรประพฤติให้เป็น ประโยชน์แก่พระญาติพระวงศ์ พระบารมีที่เป็นพุทธ-จริยา พระบารมีรู้สิ่งที่ควร ประพฤติโดยฐานเป็นพระพุทธเจ้า พระบารมีครบทั้งสามอย่าง พระบารมีครบทั้งบารมีอุปบารมีและปรมัตถบารมี

คำแปล ลักขณวรรคที่ 15

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีเห็นอนิจจลักขณะในการยึดติดขันธ์ห้า พระบารมีเห็นทุกขลักขณะในการยึดติดขันธ์ห้า พระบารมีเห็นอนัตตลักขณะในการยึดติดขันธ์ห้า พระบารมีรู้ลักษณะสามในอายตนะทั้งหลาย พระบารมีรู้ลักษณะสามในธาตุสิบแปดทั้งหลาย พระบารมีรู้ลักษณะอันแปรปรวนไป

คำแปล คตัฏฐานวรรคที่ 16

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วย พระบารมี คือ พระบารมีในสถานที่ไปแล้ว พระบารมีหยั่งรู้สถานที่ไป พระบารมีอยู่จบพรหมจรรย์ แล้วพระบารมีหยั่งรู้ว่าอยู่จบพรหมจรรย์แล้ว พระบารมีในการตระหนัก พระบารมีรู้ในการตระหนัก พระบารมีสำรวมระวังอินทรีย์ พระบารมีรู้ในการสำรวมระวังอินทรีย์

คำแปล ปเวณิวรรคที่ 17

แม้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ทรงเพียบพร้อมด้วยพระบารมี คือ พระบารมีในพุทธประเวณี พระบารมีรู้ถึงพุทธประเพณี พระบารมีในการทำยมกปาฏิหาริย์ พระบารมีรู้ในการทำยมกปาฏิหาริย์ พระบารมีการอยู่อย่างประเสริฐ พระบารมีรู้อย่างไม่มีอะไรกั้นกาง พระบารมีรู้อย่างไม่มีขอบเขต พระบารมีรู้สรรพสิ่งทั้งปวง พระบารมีวชิรญาณประมาณยี่สิบสี่โกฏิกัปป์หนึ่งร้อย

อานิสงส์พระอาการวัตตาสูตร

เมื่อครั้งพุทธกาล พระสารีบุตร ได้ปริวิตกในจิตว่าจะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ไม่รู้จักบารมีแห่งพระพุทธเจ้าได้อย่างไร จึงได้กราบทูลถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า มีธรรมอันใดเล่าที่จะลึกสุขุม จะห้ามเสียซึ่งหมู่อันธพาลพังกระทำบาปกรรม ทั้งปวงไม่ให้ตกไปในนรกอเวจี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงได้ตรัสถึงบท พระอาการวัตตาสูตร ว่ามีอานิสงส์ดังนี้

ผู้ใดท่องได้ใช้สวดมนต์ปฏิบัติได้เสมอ มีอานิสงส์มากยิ่งนักหนา แม้จะปรารถนาพระพุทธภูมิ พระปัจเจกภูมิ พระอัครสาวกภูมิ พระสาวิกาภูมิ จะปรารถนามนุษยสมบัติ สวรรคสมบัติ นิพพานสมบัติ นิพพานสมบัติก็ส่งผลให้ได้สำเร็จสมความปรารถนาทั้งนั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ได้เป็นพระพุทธเจ้าปัญญามาก

เพราะเจริญพระพุทธมนต์บทนี้ ถ้าผู้ใดปฏิบัติได้เจริญได้ทุกวันจะเห็นผลความสุขขึ้นเอง ไม่ต้องมีผู้อื่นบอกอานิสงส์ แสดงว่าผู้ที่เจริญพระสูตรนี้ ครั้งหนึ่ง จะคุ้มครองภัยอันตราย 30 ประการได้ 4 เดือน ผู้ใดเจริญพระสูตรนี้อยู่เป็นนิจ บาปกรรมทั้งปวงก็จะไม่ได้ช่องหยั่งลงสู่สันดาน

เว้นแต่กรรมเก่าตามมาทันเท่านั้น ผู้ใดอุตสาหะ ตั้งจิตตั้งใจเล่าเรียนได้สวดมนต์ก็ดี บอกเล่าผู้อื่นให้เลื่อมใสก็ดี เขียนเองก็ดี กระทำสักการะบูชาเคารพนับถือ พร้อมทั้งไตรทวารก็ดี ผู้นั้นจะปรารถนาสิ่งใดก็จะสำเร็จทุกประการ ท่านผู้มีปรีชาศรัทธาความเลื่อมใสจะกระทำซึ่งอาการวัตตาสูตร อันจะเป็นที่พักผ่อนพึ่งพาอาศัยในวัฏฏสงสาร ดุจเกาะและฝั่งเป็นที่อาศัยแห่งชนทั้งหลายผู้สัญจรไปมาในชลสาครสมุทรทะเลใหญ่

ฉะนั้น อาการวัตตาสูตรนี้ พระพุทธเจ้า 28 พระองค์ ที่ปรินิพพานไปแล้วก็ดี พระตถาคตพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันก็ดี มิได้สละละวางทิ้งร้างให้ห่างเลยสัก

พระองค์เดียว ได้ทรงพระเจริญตามพระสูตรนี้มาทุกๆ พระองค์ จึงมีคุณานุภาพยิ่งใหญ่กว่าสูตรอื่นไม่มีธรรมอื่นจะเปรียบให้เท่าถึงเป็นธรรมอันระงับไปโดยแท้ในอนาคตกาล

ถ้าบุคคลใดทำปาณาติบาต คือ ปลงชีวิตสัตว์ให้ตกล่วงไปเป็นวัชร กรรมที่ชักนำให้ปฏิสนธิในนรกใหญ่ทั้ง 8 ขุม คือ สัญชีพนรก อุสุทนรก สังฆาตนรก โรรุวนรก ตาปนรก มหาตาปนรก อเวจีนรก เปรต อสุรกาย ดิรัจฉาน กำเนิดไซร้ ถ้าได้ท่องบ่นทรงจำจนคล่องปากก็จะปิดบังห้ามกันไว้ไม่ให้ไปสู่ทุคติกำเนิดก่อนโดยกาลนาน 90 แสนกัลป์

ผู้นั้นระลึกตามเนืองๆ ก็จะสำเร็จไตรวิชชาและอภิญญา 6 ประการ ยังทิพจักษุญาณให้บริสุทธิ์ ดุจองค์มเหสักข์เทวราชมีการรีบร้อนออกจากบ้านไป จะไม่อดอาหารในระหว่างทางที่ผ่านไป จะเป็นที่พึ่งอาศัยแห่งชนทั้งหลายในเรื่องเสบียงอาหาร ภัยอันตราย ศัตรู หมู่ปัจจามิตร ไม่อาจจะมาครอบงำย่ำยีได้ นี่เป็นทิฏฐธรรมเวทนียานิสงส์ปัจจุบันทันตาในสัมปรายิกานิสงส์ ที่จะเกื้อหนุนในภพเบื้องหน้านั้น

แสดงว่าผู้ใดได้พระสูตรนี้เมื่อสืบขันธประวัติในภพเบื้องหน้าจะบริบูรณ์ด้วยโภคสมบัติ หิรัญยรัตนมณีเหลือล้นขนขึ้นรักษาไว้ที่เรือนและที่คลังเป็นต้น ประกอบด้วยเครื่องอลังการภูษิตพรรณต่างๆ จะมีกำลังมากแรงขยันต่อยุทธนาข้าศึกศัตรูหมู่ไพรีไม่ย่อท้อ ทั้งจะมีฉวีวรรณผ่องใสบริสุทธิ์ดุจทองธรรมชาติมีจักษุประสาทรุ่งเรืองงามไม่วิปริตแลเห็นทั่วทิศที่สรรพรูปทั้งปวง

และจะได้เป็นพระอินทร์ปิ่นพิภพดาวดึงส์อยู่ 36 กัลป์ โดยประมาณและจะได้เป็นบรมจักรพรรดิราชผู้เป็นอิสระในทวีปใหญ่ 4 มีทวีปน้อย 2000 เป็นบริวารนานถึง 26 กัลป์ จะถึงพร้อมด้วยปราสาทอันแล้วไปด้วยทอง ควรจะปรีดาบริบูรณ์ด้วยแก้ว 7 ประการ เป็นของเกิดสำหรับบุญแห่งจักรพรรดิราช จะตั้งอยู่ในสุขสมบัติโดยกำหนดกาลนาน

ยังเวียนว่ายอยู่ในวัฏฏสงสารอานิสงส์คงอภิบาลตามประคองไปให้มีปัญญาฉลาดเฉียบแหลมว่องไวสุขุมละเอียดลึกซึ้ง อาจรู้ทั่วถึงอรรถธรรมด้วย

กำลังปรีชาญาณอวสานที่สุดชาติก็จะได้บรรลุพระนิพพาน

อนึ่ง ถ้ายังไม่ถึงพระนิพพานก็จะไม่ไปบังเกิดในอบายภูมิทั้ง 4 มี นรก เปรต อสุรกาย ดิรัจฉาน กำเนิดและมหานรกใหญ่ทั้ง 8 ขุมช้านานถึง 90 แสนกัลป์ และจะไม่ได้ไปเกิดในตระกูลหญิงจัณฑาลเข็ญใจ จะไม่ไปเกิดในตระกูลมิจฉาทิฏฐิ จะไม่ไปเกิดเป็นหญิง จะไม่ไปเกิดเป็นอุตโตพยัญชนก อันมีเพศเป็น 2 ฝ่าย จะไม่ไปเกิดเป็นบัณเฑาะก์ เป็นกระเทยที่เป็นอภัพบุคคล

บุคคลผู้นั้นเกิดในภพใดๆ ก็จะมีอวัยวะน้อยใหญ่บริบูรณ์ จะมีรูปทรงสัณฐานงามดีดุจทองธรรมชาติ เป็นที่เลื่อมใสแก่มหาชนผู้ได้ทัศนาไม่เบื่อหน่าย จะเป็นผู้มีอายุคงทนจนถึงอายุขัยจึงจะตาย จะเป็นคนมีศีลศรัทธาธิคุณบริบูรณ์ในการบริจาคทานไม่เบื่อหน่าย จะเป็นคนไม่มีโรค-พยาธิเบียดเบียน
สรรพอันตรายความจัญไรภัยพิบัติ สรรพอาพาธที่บังเกิดเบียดเบียนกายก็จะสงบระงับดับคลายลงด้วยคุณานิสงส์

ผลที่ได้สวดมนต์ ได้สดับฟังพระสูตรนี้ด้วยประสาทจิตผ่องใส เวลามรณสมัยใกล้จะตายไม่หลงสติจะดำรงสติไว้ในทางสุคติ เสวยสุขสมบัติตามใจประสงค์ นรชนผู้ใดเห็นตามโดยชอบซึ่งพระสูตรเจือปนด้วยพระวินัยพระปรมัตถ์มีนามบัญญัติชื่อว่า อาการวัตตาสูตร มีข้อความดังได้แสดงมาด้วยประการฉะนี้ ฯ

พุทธคุณโดยพิสดาร

คู่อาการวัตตาสูตร

อิติปิ โส ภะคะวา อะสุภะรัพภะ
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะโลกา
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะวีธาตุ
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อาโปธาตุ
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา เตโชธาตุ
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วาโยธาตุ
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อากาสะธาตุ
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิญญาณะธาตุ
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โลกะธาตุ
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จาตุมมะหาราชิกา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ตาวะติงสา เทวา
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ยามา เทวา
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ตุสิตา เทวา
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา นิมมานะระตี เทวา

สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะระนิมมิตะวะ
สะวัตตี เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พ๎รัห๎มะปะริสัชชา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พ๎รัห๎มะปะโรหิตา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา มะหาพ๎รัห๎มา เทวา
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะริตตาภา พ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา อัปปะมาณาภา พ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะภัสสะรา พ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน

อิติปิ โสภะคะวา ปะริตะสุภา พ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อัปปะมาณะสุภา พ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สุภะกิณหะกา พ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะสัญญีสัตตา พ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา เวหัปผะลาพ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะวิหาพ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะตัปปาพ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สุทัสสาพ๎รัห๎มา

เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สุทัสสีพ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะกะนิฏฐะกา พ๎รัห๎มา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา
อากาสานัญจายะตะนะ พ๎รัห๎มา เทวา
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา
วิญญาณัญจายะตะนะ พ๎รัห๎มา เทวา
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา
อากิญจัญญายะตะนะ พ๎รัห๎มา เทวา
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา

เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ พรัหมา
เทวา สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โสตาปัตติมัคโค
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โสตาปัตติผะโล
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะกิทาคามิมัคโค
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะกิทาคามิผะโล
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคามิมัคโค
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคามิผะโล
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะมัคโค

สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะผะโล
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา นิพพานัง ปะระมัง
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา นะโม เม
สัพพะพุทธานัง
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา นะโม โพธิมุตตะมัง
สัมมาวิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ตัณหังกะโร นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา เมธังกะโร นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะระณังกะโร นามะ

ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ทีปังกะโร นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โกณฑัญโญ นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา มังคะโล นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สุมะโน นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา เรวะโต นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โสภิโต นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะโนมะทัสสี นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะทุโม นามะ

ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา นาระโท นามะ

ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปะทุมุตตะโร นามะ

ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สุเมโธ นามะ

ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สุชาโต นามะ

ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปิยะทัสสี นามะ

ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อัตถะทัสสี นามะ

ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ธัมมะทัสสี นามะ

ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สิทธัตโถ นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ติสโส นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุสโส นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิปัสสี นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สิขี นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา เวสสะภู นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา กะกุสันโธ นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา โกนาคะมะโน นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา กัสสะโป นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โคตะโม นามะ
ภะคะวา สะมาธิปัญญาคุณะสัมปันโน

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัล์ยาโณ กิตติสัททโท อัพภุคคะโต, อิติปิ โส ภะคะวา, อะระหัง, สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน, สุคะโต, โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, สัตถา เทวะมะนุสสานัง, พุทโธ, ภะคะวาติ. โส อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพ์รัห์มะกัง สัสสะมะณะพ์ราห์มะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา

สัจฉิกัต์วา ปะเวเทสิ โส ภะคะวา จักขุภูโต ญาณะภูโต ธัมมะภูโตตัสสะทาปะวัตตา อัสสะชะเนนตาอะมะตัสสะทาตา ธัมมะสามิ ธัมมะราชา ธัมมังเทเสสิ อาทิกัล์ยาณัง มัชเฌกัล์ยาณังปะริโยสานะกัล์ยาณัง สาตถังสะพ์ยัญชะนังเกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พ์รัห์มะจะริยัง ปะกาเสสิ สาธุ โข ปะนะ ตะถารูปา

พระคาถาสุนทรีวาณี

(อัญเชิญพระธรรมหัวใจอาการวัตตาสูตร)

มุนินทะ วะทะนัมพุชะ คัพภะสัมภะวะสุนทะรี ปาณีนัง สะระณัง วาณี มัยหังปิณะยะตัง มะนัง.

อุณ์หิสวิชยคาถา

หันทะ มะยัง อุณหิสะวิชะยะคาถาโย ภะณามะ เส

อัตถิ อุณ์หิสสะ วิชะโย
ธัมโม โลเก อะนุตตะโร
สัพพะสัตตะหิตัตถายะ
ตัง ต์วัง คัณหาหิ เทวะเต
ปะริวัชเช ราชะทัณเฑ
อะมะนุสเสหิ ปาวะเก
พ์ยัคเฆ นาเค วิเส ภูเต
อะกาละมะระเณนะ วา
สัพพัส์มา มะระณา มุตโต
ฐะเปต์วา กาละมาริตัง
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ
โหตุ เทโว สุขี สะทา

สุทธะสีลัง สะมาทายะ
ธัมมัง สุจะริตัง จะเร
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ
โหตุ เทโว สุขี สะทา
ลิกขิตัง จินติตัง ปูชัง ธาระณัง
วาจะนัง คะรุง
ปะเรสัง เทสะนัง สุต๎วา
ตัสสะ อายุ ปะวัฑฒะตีติ.

สักกัต๎วา พุทธะระตะนัง
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง
พุทธะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ
ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต.

สักกัต๎วา ธัมมะระตะนัง
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
ปะริฬาหูปะสะมะนัง
ธัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ
ภะยา วูปะสะเมนตุ เต.
สักกัต๎วา สังฆะระตะนัง
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง
สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ
โรคา วูปะสะเมนตุ เต.

เภสัชชัง เทวะมะนุสสานัง
กะฏุะกัง ติตติการะสัง

อัมพิลัง ละวะณัญเจวะ
สัพพะพ์ยาธิง วินัสสะติ
เอกะท์วิติทินัง วาปิ
ปัญจะสัตตะทินัง ตะถา
ยาวะ ทุกขา นะ สะเมนติ
ชีวะทานัง กะโรตุ เต
ชีวะทานัง ทะทันตัสสะ
อายุ วัณณัง สุขัง พะลัง
ชีวะทานานุภาเวนะ
โหตุ เทโว สุขี สะทา
ชีวะทานังปิ ทัต์วานะ
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
สะรีระทุกขัง นาเสติ
เภสัชชัง ทานะมุตตะมัง

ตัส์มา กะเรยยะ กัล์ยาณัง
นิจะยัง สัมปะรายิกัง
ปุญญานิ ปะระโลกัส์มิง
ปะติฏฐา โหนติ ปาณินัง.
อิมินา ชีวะทาเนนะ
ตุมหากัง กิง ภะวิสสะติ
ทีฆายุนา สะทา โหนติ
สุขิตา โหนติ สัพพะทา
ชีวะทานัง ทะทันตัสสะ
อายุวัณณัง สุขัง พะลัง
ทีฆายุกา สะทา โหนตุ
ชีวะทานัง มะหัปผะลัง
โย โส ทะทาติ สักกัจจัง
สีละวันเตสุ ตาทิสุ

ปาณะทานัง วะรัง ทัต๎วา
ชีวะทานัง มะหัปผะลัง
เอวัง มะหิทธิกา เอสา
ยะทิทัง ปุญญะสัมปะทา
ตัส๎มา ธีรา ปะสังสันติ
ปัณฑิตา กะตะปุญญะตัง
สุโข วิปาโก ปุญญานัง
อะธิปปาโย สะมิชฌะติ
ขิปปัญจะ ปะริโยสาเน
นิพพานัง อะธิคัจฉะติ
โย ภาชะนะสะหัสเสหิ
ปุระณัง วะระโภชะนัง
ทะเทยยะ เจ ปะริมาณัญเจ
เอกะ ปัตตัมปิ นาละเภ

พุทธุปปาเท สารีปุตโต
เย จัญเญ อัคคะสาวะกา
ปัตตะปูรานุภาเวนะ
มาตาปิตา ปะมุจจะตีติ.

อุณห์หิสะวิชะยะคาถา นิฏฐิตา

******

ความเป็นพระสงฆ์ทรงพระวินัยนั้น ต้องปลูกศรัทธา ไม่ใช่เรียกร้องศรัทธา ถ้าเป็นพระดี คือ ศีลดี สมาธิดี พระวินัยดี ปัญญาดี นั่นแหละจึงจะถูกดี

ใครชมว่าดี พูดธรรมะได้ แต่ศีลไม่ดี สมาธิไม่ดี พระวินัยไม่ดี ก็ไม่ถูกดี ใครจะชมสักเท่าไร ก็ป่วยการ

หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก

คำแปลอุณหิสวิชัย

ท่านอุณหิสวิชัย ตั้งความปราถนาที่จะให้ธรรมะอันประเสริฐ เพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย ด้วยถือเอาเทวดา เว้นรอบราชทัณฑ์ อมนุษย์ ไฟ เสือ นาค งูพิษ ภูตผี โดยกาลไม่ถึงตายก็ดี พ้นจากความตาย เว้นเสียซึ่งคราวตาย ด้วยอานุภาพแห่งรัตนะสาม ผู้มีสุขในกาลทั้งปวงพึงบูชาซึ่งเทวดา ผู้มีศีลบริสุทธิ์ ผู้มีปกติให้ ผู้ประพฤติซึ่งธรรมสุจริต ด้วยอานุภาพแห่งรัตนะสาม ผู้มีสุขในกาลทั้งปวงพึงบูชายังเทวดา ด้วยเขียน ด้วยจินตนาการ ด้วยสวด การบูชาสูงสุด การได้ฟังซึ่งบทสวด จะมีอายุยืน

การบูชาด้วยดีซึ่งพุทธรัตนะ เป็นโอสถอันประเสริฐสูงสุด เป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ความฉิบหายอันตรายทั้งหลายทั้งปวง ความเข้าไประงับความทุกข์แห่งท่านทั้งหลาย ด้วยเดชแห่งพระพุทธเจ้า ความสวัสดีจงมี

การบูชาด้วยดีซึ่งธรรมรัตนะ เป็นโอสถอันประเสริฐสูงสุด ความเข้าไปถึงพร้อมโดยรอบ ความฉิบหายจัญไรทั้งหลายทั้งปวง ความเข้าไประงับภัยแห่งท่านทั้งหลาย ด้วยเดชแห่งพระธรรม ความสวัสดีจงมี

การบูชาด้วยดีซึ่งสังฆรัตนะ เป็นโอสถอันประเสริฐสูงสุด เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ ความเข้าไประงับความฉิบหายอันตรายทั้งหลายทั้งปวง ความเข้าไประงับความมีโรคแห่งท่านทั้งหลาย ด้วยเดชแห่งพระสงฆ์ ความสวัสดีจงมี

แม้ทุกข์ไม่สงบระงับเพียงไร การกระทำซึ่งการให้ทานเป็นอยู่ยังมีแก่ท่าน การเป็นอยู่ด้วยการให้ทาน ระหว่างการให้ทาน มีอายุยืน วรรณะผ่องใส มีสุข มีกำลัง ความป่วยไข้ทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไป แม้หนึ่งวันสองวันสามวัน ห้าวันเจ็ดวันอย่างนั้น ยิ่งกว่ายาเทวดาตามเนินเขา ตามไหล่เขา มีรสขม รสเปรี้ยว รสเค็มทั้งหลาย

ทุกข์แห่งความฉิบหายในสรีรสังขาร ผู้มีความเป็นอยู่ด้วยการให้ทาน พึงบูชาซึ่งเทวดา เป็นเครื่องแก้ เป็นโอสถอันประเสริฐสูงสุด อานุภาพแห่งการเป็นอยู่ด้วยการให้ทาน เป็นผู้มีสุขในกาลทั้งปวง

เพราะเหตุนั้น การกระทำซึ่งความดีอยู่เป็นนิจ ปรโลกอันบุคคลพึงถึงในเบื้องหน้าพร้อม บุญย่อมเป็นเครื่องอาศัยของสัตว์ทั้งหลายในโลกหน้าฉะนั้น

ด้วยความเป็นอยู่แห่งการให้นี้ อะไร ที่พวกเราทั้งหลายพึงบังเกิดมี มีอายุยืนนาน เป็นสุขโดยกาลทั้งปวง ความเป็นอยู่โดยการให้ทานมีผลมาก

ผู้ใดให้ทานโดยความเคารพเอื้อเฟื้อ ความกระทำซึ่งศีลเป็นที่สุดเช่นนั้น การกำหนดลมปราณเป็นการให้อันประเสริฐ ความเป็นอยู่โดยการให้ทานมีผลมาก

ด้วยประการฉะนี้ ผู้นั้นมีฤทธิ์มาก ได้แก่ผู้มีความถึงพร้อมซึ่งบุญ เพราะเหตุนั้นผู้มีปัญญากล่าวสรรเสริญ บัณฑิตผู้ทำบุญ มีบุญ มีผลอันวิเศษสุข พบความสำเร็จซึ่งนิพพานสมความมุ่งหมายที่สุดรอบโดยเร็ว

พ้นแห่งพื้นฐานอันเป็นที่ตั้งใดใด การให้เป็นพื้นฐานอันประเสริฐบริบูรณ์ ได้เข้าถึงแล้วซึ่งความเป็นหนึ่งในความเกิดขึ้นแห่ง

พระพุทธเจ้าพระองค์นั้นนั่น

ด้วยอานุภาพแห่งความเต็มรอบถึงที่แล้วของพระสารีบุตร อัครสาวกเบื้องขวา ยังทำให้บิดามารดาของท่านให้พ้นแล้วด้วย ดังนี้

******

คาถาอุณหิส หรืออุณหิสวิชัยนี้ใช้สำหรับคนที่ดวงชะตาขาด ภาวนาเป็นการต่อดวงชะตาชีวิต และแม้บุคคลทั่วไปจะใช้ภาวนา ก็จะทำให้เกิดโชคลาภ มีอำนาจ บริวาร และปราศจากภัยอันตราย จงภาวนาทุกเช้าค่ำเถิด

******

คนเราถ้าไม่ถึงเวลาตายแล้วไม่ระลึกถึงพระหรอก พอกลัวตายขึ้นมาไม่มีที่พึ่ง หลวงพ่อดีๆ อยู่ที่ไหนก็ระลึกถึงหมด นี่แหละเขาว่ายามทุกข์ขึ้นมาก็ระลึกถึงพระ เวลาดีๆ ไม่ระลึกถึงหรอก

หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก

โพชฌังคะปะริตตัง

หันทะ มะยัง โพชฌังคะปะริตตัง ภะณามะ เส

โพชฌังโค สะติสังขาโต

ธัมมานัง วิจะโย ตะถา

โพชฌงค์ ๗ ประการ คือ สติสัมโพชฌงค์

ธรรมวิจยะสัมโพชฌงค์

วิริยัมปีติปัสสัทธิ โพชฌังคา จะ ตะถาปะเร

วิริยะสัมโพชฌงค์ ปีติสัมโพชฌงค์

ปัสสัทธิสัมโพชฌงค์

สะมาธุเปกขะโพชฌังคา สัตเตเต

สัพพะทัสสินา มุนินา สัมมะทักขาตา

สมาธิสัมโพชฌงค์ และอุเบกขาสัมโพชฌงค์

๗ ประการเหล่านี้ เป็นธรรมอันพระมุนีเจ้า

ผู้ทรงเห็นธรรมทั้งปวงตรัสไว้ดีแล้ว

ภาวิตา พะหุลีกะตา

อันบุคคลเจริญแล้ว ทำให้มากแล้ว

สังวัตตันติ อะภิญญายะ

นิพพานายะ จะ โพธิยา

ย่อมเป็นไปเพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความตรัสรู้

และพระนิพพาน

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดี

จงมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อ

เอกัสมิง สะมะเย นาโถ

โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง

คิลาเน ทุกขิเต ทิสวา

ในสมัยหนึ่ง พระโลกนาถเจ้า ทอดพระเนตร

เห็นพระโมคคัลลานะ และพระมหากัสสปะ

เป็นไข้ได้รับความลำบาก

โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ

จึงทรงแสดงโพชฌงค์ ๗ ประการ ให้ท่านทั้งสองฟัง

เต จะ ตัง อะภินันทิต๎วา

โรคา มุจจิงสุ ตังขะเณ

ท่านทั้งสองนั้นชื่นชมยินดียิ่ง

ซึ่งโพชฌงค์ธรรม ก็หายโรคได้ในบัดดล

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดี

จงมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อ

เอกะทา ธัมมะราชาปิ เคลัญเญนาภิปีฬิโต

ในครั้งหนึ่ง องค์พระธรรมราชาเอง ประชวรเป็นไข้หนัก

จุนทัตเถเรนะ ตัญเญวะ

ภะณาเปต๎วานะ สาทะรัง

รับสั่งให้พระจุนทเถระ กล่าวโพชฌงค์นั้นแล

ถวายโดยเคารพเอื้อเฟื้อ

สัมโมทิต๎วา จะ อาพาธา

ตัมหา วุฏฐาสิ ฐานะโส

ก็ทรงบันเทิงพระหฤทัย หายจากประชวรนั้น

ได้โดยพลัน

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดี

จงมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อ

ปะหีนา เต จะ อาพาธา

ติณณันนัมปิ มะเหสินัง

ก็อาพาธทั้งหลายนั้น ของพระผู้ทรงคุณ

อันยิ่งใหญ่ทั้ง ๓ พระองค์นั้น หายแล้วไม่กลับเป็นอีก

มัคคาหะตะกิเลสา วะ

ปัตตานุปปัตติธัมมะตัง

ดุจดังกิเลสถูกอริยมรรคกำจัดเสียแล้ว

ถึงซึ่งความไม่เกิดอีกเป็นธรรมดา

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดี

จงมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อ

******

กรวดน้ำตอนเย็น

อุททิสสนาธิฏฐานคาถา

หันทะ มะยัง อุททิสสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภะณามะ เส.

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ,	ด้วยบุญนี้อุทิศให้,
อุปัชฌายา คุณุตตะรา,	อุปัชฌาย์ผู้เลิศคุณ,
อาจะริยูปะการา จะ,	แลอาจารย์ผู้เกื้อหนุน,
มาตาปิตา จะ ญาตะกา,	ทั้งพ่อแม่ แลปวงญาติ,
สุริโย จันทิมา ราชา,	สูรย์จันทร์ และราชา,
คุณะวันตา นะราปิ จะ,	ผู้ทรงคุณ หรือสูงชาติ,
พ๎รัห๎มะมารา จะ อินทา จะ,	พรหมมาร และอินทราช,
โลกะปาลา จะ เทวะตา,	ทั้งทวยเทพ และโลกบาล,
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ,	ยมราช มนุษย์มิตร,
มัชฌัตตา เวริกาปิ จะ,	ผู้เป็นกลาง ผู้จ้องผลาญ,
สัพเพ สัตตา สุขี	ขอให้เป็นสุขศานต์ทุกถ้วน
โหนตุ,	หน้าอย่าทุกข์ทน,
ปุญญานิ ปะกะตานิ เม,	บุญผองที่ข้าพเจ้าทำ จงช่วยอำนวยศุภผล,

สุขัง จะ ติวิธัง เทนตุ,	ให้สุขสามอย่างล้น,
ขิปปัง ปาเปถะ โว มะตัง,	ให้บรรลุถึงนิพพานพลัน,
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ,	ด้วยบุญนี้ที่เราทำ,
อิมินา อุททิเสนะ จะ,	แลอุทิศให้ปวงสัตว์,
ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ,	เราพลันได้ซึ่งการตัด,
ตัณ์หุปาทานะเฉทะนัง,	ตัวตัณหา อุปาทาน,
เย สันตาเน หินา ธัมมา,	สิ่งชั่วในดวงใจ,
ยาวะ นิพพานะโต มะมัง,	กว่าเราจะถึงนิพพาน,
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ,	มลายสิ้นจากสันดาน,
ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว,	ทุกๆ ภพที่เราเกิด,
อุชุจิตตัง สะติปัญญา,	มีจิตตรง และสติ ทั้งปัญญา อันประเสริฐ,
สัลเลโข วิริยัมหินา,	พร้อมทั้งความเพียรเลิศ เป็นเครื่องขูดกิเลสหาย,
มารา ละภันตุ โนกาสัง,	โอกาสอย่าพึงมีแก่หมู่มาร สิ้นทั้งหลาย,
กาตุญจะ วิริเยสุ เม,	เป็นช่องประทุษร้ายทำลาย ล้างความเพียรจม,

พุทธาทิปะวะโร นาโถ,	พระพุทธเจ้าผู้บวรนาถ,
ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม,	พระธรรมเป็นที่พึ่งอันอุดม,
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ	พระปัจเจกพุทธสมทบ
สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง,	พระสงฆ์เป็นที่พึ่งผยอง,
เตโสตตะมานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพนั้น,
มาโรกาสัง ละภันตุ มา,	ขอหมู่มารอย่าได้ช่อง,
ทะสะปุญญานุภาเวนะ,	ด้วยเดชบุญทั้งสิบป้อง,
มาโรกาสัง ละภันตุ มา.	อย่าเปิดโอกาสแก่มาร เทอญ.

******

"เหล่ามารทั้งหลายไม่เท่ากับมารในหัวใจคนหรอก มารข้างนอกไม่ต้องกลัว ให้มันมาเถอะ กลัวแต่มารในตัวเรานี่แหละ ให้เอาออกเสีย"

หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก

เจริญเมตตาพรหมวิหาร

สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น/ เราอุทิศบุญกุศลของเราให้หมดด้วยกัน,
อะเวรา,	จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด/ อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย,
อะโรคา,	จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด/ อย่าได้มีความเจ็บไข้ลำบากกาย ลำบากใจเลย,
อัพ์ยาปัชฌา,	จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด/ อย่าได้พยาบาทเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย,
อะนีฆา,	จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด/ อย่าได้ มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย,
สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ.	จงมีความสุขกาย สุขใจ/ รักษาตน ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นนี้เทอญ.

พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า

การเจริญกรรมฐาน
เพื่อให้เบื่อหน่ายในร่างกายของตน
ผู้มีปัญญา...รู้แล้ว
ไม่ควรชื่นชมยินดีในรูปตนและรูปผู้อื่น
ทั้งวัตถุข้าวของดีงามประณีตบรรจงอย่างใดเลย
เพราะความรักทั้งปวง
เป็นกองกิเลสทั้งสิ้น
กายของตนเป็นของหยาบ
ธาตุต่างๆ คุมกันเข้าเป็นรูปร่าง
มีปราณเป็นเครื่องบำรุง
เมื่อปราณออจากร่างกาย...
ธาตุทั้งหลายก็สลายกัน

“หมั่นสร้างบารมีไว้...
แล้วฟ้าดินจะช่วยเอง”

“ลูกเอ๋ย ก่อนจะเที่ยวไปขอ บารมีหลวงพ่อองค์ใด เจ้าจะต้องมีทุนของตัวเอง คือ บารมีของตนลงทุนไปก่อน เมื่อบารมีเจ้าไม่พอจึงค่อยขอยืมบารมีคนอื่นมาช่วย มิฉะนั้นเจ้าจะเอาตัวไม่รอด เพราะหนี้สินในบุญบารมีที่เที่ยวไปขอยืมมาจนพ้นตัว เมื่อทำบุญทำกุศลได้บารมีมาก็ต้องเอาไป ผ่อนใช้หนี้เขาจนหมด ไม่มีอะไรเหลือติดตัวแล้วเจ้า จะมีอะไรไว้ในภพหน้า หมั่นสร้างบารมีไว้ แล้วฟ้าดินจะช่วยเอง

จงจำไว้นะ...เมื่อยังไม่ถึงเวลา เทพเจ้าองค์ใดจะคิดช่วยเจ้าไม่ได้...ครั้นถึงเวลา...ทั่วฟ้าจบดินก็ต้านเจ้าไม่อยู่...จงอย่าไปเร่งเทวดาฟ้าดิน เมื่อบุญเราไม่เคยสร้างไว้เลยจะมีใครที่ไหนมาช่วยเจ้า”

นี่คือคำเทศนาของเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ที่ได้โปรดชี้ธรรมไว้ในนิมิต หลังจากที่ล่วงลับไปแล้วเมื่อ ๑๐๐ กว่าปี อันเป็นปฐมเหตุที่ต้องสร้างความดีอย่างมีมีที่สิ้นสุด

เกิด

เด็ก

หนุ่ม

รับปริญญา

เข้าทำงาน

แต่งงาน

เลี้ยงลูก

แก่ชรา

เจ็บป่วย .

ตาย

"เท่านี้หรือ คือ....ชีวิต"

๒๐. ผลดีของกรรมดีและกรรมชั่ว ที่ทำให้มนุษย์มีชีวิตแตกต่างกัน

กรรมดี

ไม่ฆ่าสัตว์	คนอายุยืน
ไม่เบียดเบียนสัตว์	สุขภาพดี
อดทนไม่โกรธตอบ	ผิวพรรณดี
ไม่ริษยาคนอื่น	มีเดชานุภาพมาก
บริจาคทาน	มีสมบัติมาก
อ่อนน้อม	มีตระกูลสูงศักดิ์
คบแต่บัณฑิต	มีปัญญามาก

กรรมชั่ว

ฆ่าสัตว์	คนอายุสั้น
เบียดเบียนสัตว์	ขี้โรค
โกรธและพยาบาท	ผิวพรรณหยาบ
ริษยาคนอื่น	ไม่มีเดชานุภาพ
ตระหนี่ขี้เหนียว	มีความยากจน
หยิ่ง จองหอง	เกิดในตระกูลต่ำ
ดื่มสุราเมรัย	มีปัญญาทราม

สพฺพทานํ ธมฺมทานํ ชินาติ
การให้ธรรมเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

อานิสงส์ของการแจกหนังสือธรรมะเป็นทาน

๑. กรรมเวรจากอดีตชาติจะได้ลบล้าง

๒. หนี้เวรจะได้คลี่คลาย พ้นภัยจากทะเลทุกข์

๓. โรคภัยไข้เจ็บจากเจ้ากรรมนายเวรพ้นไป

๔. สามีภรรยาที่แตกแยกจะคืนดีต่อกัน

๕. วิญญาณของเด็กที่แท้งในท้องจะได้ไปเกิดใหม่

๖. กิจการงานจะราบรื่นสมความปรารถนา

๗. บุตรจะเฉลียวฉลาดเจริญรุ่งเรือง

๘. บารมีคุ้มครองลูกหลานให้อยู่เย็นเป็นสุข

๙. พ่อแม่จะมีอายุยืน

๑๐. ลูกหลานเกเรจะเปลี่ยนแปลงเป็นคนดี

๑๑. วิญญาณทุกข์ของบรรพบุรุษจะพ้นจากการถูกทรมานไปสู่สุคติ

ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมะ
เท่านั้นที่พ้นจากทุกข์ได้.

อยากรวย ให้พากันทำทาน
อยากสวย ให้พากันรักษาศีล
อยากดี ให้พากันเจริญภาวนา.

ข้าฯ จะมีเกินใช้ แต่ไม่ใช้เกินมี.

ชีวิตอายุสั้นต้องรีบทำความดี
(ทำบุญ) ตั้งแต่วันนี้
พรุ่งนี้อาจไม่มีโอกาสได้ทำ
จงพิจารณาด้วยเหตุผลอย่างมงาย

ที่มาของการสร้างพระนอน

เมื่อสมัยหลวงปู่ยังมีชีวิตอยู่ ท่านได้มาอยู่ที่วัดป่าน้ำตกเขมโกเป็นระยะๆ แล้วหลวงปู่ก็ดำริว่าจะสร้างพระนอนไว้ที่วัดป่าน้ำตกเขมโก ท่านก็ลงจากกุฏิที่พักมาชี้สถานที่ไว้เพื่อจะสร้างพระนอนที่หน้าโบสถ์ แล้วโยมก็ได้ยินที่หลวงปู่พูดจะสร้างพระนอน ก็ไปดูและรู้ว่าที่ดินไม่ใช่ของวัดก็เลยร่วมกันซื้อที่ดินเนื้อที่ 30 ไร่ ถวายหลวงปู่เพื่อใช้เป็น พื้นที่สร้างพระนอน หลังจากนั้น หลวงปู่ก็ได้พูดว่าให้วางศิลาฤกษ์เลย ทำไปเลยไม่ต้องกลัว เดียวจะมีคนมาช่วยเรา

(เล่าโดยพระอาจารย์สมชาย อรุโณ ที่อยู่กับหลวงปู่ในขณะนั้น)

ขอเชิญชวนพุทธสานิกชนบวชเนกธัมมะเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

วางศิลาฤกษ์ 28 พ.ค. 2553

ขอเชิญผู้มีจิตรศัทธาร่วมทำบุญได้ที่

บมจ.ธนาคารกรุงไทย
KRUNG THAI BANK PUBLIC COMPANY LIMITED

เลขที่บัญชี 728-0-16167-7
ธนาคารกรุงไทย สาขาด่านช้าง

พระอาการวัตตาสูตร
หลวงปู่สังวาลย์ เขมโก.